

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 101

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 1 de juny del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2503/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures arran del gravíssim accident de tren del passat 19 de maig. 4574
 - 2) **RGE núm. 2506/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a personació de l'Advocacia de la comunitat autònoma en una denúncia interposada pel Partit Popular. 4575
 - 3) **RGE núm. 2512/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a congrés sobre els drets del menor davant les noves tecnologies. (**Retirada**). 4576
 - 4) **RGE núm. 2504/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de l'IES de Sant Antoni de Portmany. 4576
 - 5) **RGE núm. 2520/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a serveis d'intermediació laboral a les Pitiüses. 4577
 - 6) **RGE núm. 2511/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 7653/09. 4578
-
-

7) RGE núm. 2505/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prohibició d'endeutament dels ajuntaments. 4579

8) RGE núm. 2502/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per reactivar l'economia. 4580

9) RGE núm. 2510/10, de l'Hble. Diputada Sr. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de l'hàbit escolar de l'alumnat. 4581

10) RGE núm. 2513/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a anàlisi fidedigna de substàncies abocades a les aigües. 4582

11) RGE núm. 2507/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a grau d'execució de les inversions de l'Estat a les Illes Balears. 4583

II. MOCIÓ RGE núm. 2269/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 965/10. 4584

III. Debat acumulat de les compareixences del president del Govern de les Illes Balears següents:

1) Compareixença sol·licitada per acord de la Mesa, adoptat arran de l'escrit RGE núm. 2129/10, presentat pel Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les mesures de retall econòmic anunciades pel president del Govern central i l'impacte que tendran a les Illes Balears. 4590

2) Compareixença RGE núm. 2144/10, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre les mesures d'austeritat anunciades pel president del Govern espanyol, Sr. José Luís Rodríguez Zapatero. 4590

Declaració institucional sobre l'atac israelià contra una flota d'ajuda a Gaza. 4610

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i començarem pel primer punt de l'ordre del dia que consisteix en les preguntes formulades per diferents diputats.

I.1) Pregunta RGE núm. 2503/10, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures arran del gravíssim accident de tren del passat 19 de maig.

La primera pregunta és presentada per la diputada Sra. Sandra Morell i Cuart del Grup Parlamentari Popular. Sra. Morell, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Dimecres 19 de maig, demà farà dues setmanes, el tren de Manacor surt a les 6.22 hores de l'estació de Manacor, minva la velocitat de 80 a 50 quilòmetres per hora davant el pont de Petra per minvar l'amenaça d'esbucament; continua cap a Sineu i 10 minuts més tard xoca contra un mur d'11 metres de llarg i 3 metres d'alçada. Descarrila i ocasiona 30 ferits, alguns d'ells molt greus. Membres del Govern ha admès que no es fan inspeccions a les infraestructures de les vies.

Després d'aquest gravíssim accident que ja és el tercer d'aquesta legislatura, voldríem saber què està passant a SFM? Què està passant amb la seguretat dels trens? Pensa el conseller

de Mobilitat adoptar alguna mesura després d'aquest gravíssim accident?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Per començar, Sra. Diputada, permeti'm corregir-la de manera molt contundent una cosa, ningú no ha admès que no es facin revisions de les vies, en faltaria d'altra! Els contractes són exactament els mateixos que tenien vostès i ara s'actualitzen, jo diria que són millors i tot, de revisió de les vies. Això que li quedi molt clar.

Vostè em demana quines mesures pensa adoptar la Conselleria de Medi Ambient i Mobilitat. Doncs estam fent feina en dues línies de treball, una d'investigació i estudi per veure quines són les causes perquè caigués aquest mur, no és normal en absolut que caigui un mur, per tant, s'està investigant aquest tema. I segon, quan se sàpiguen aquestes causes, es faran les obres necessàries, si s'han de fer, que m'imagín que sí, per tot el recorregut on es detectin aquests o problemes similars.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, com em pot dir que cap membre del seu Govern no ha admès que no es fan aquestes revisions periòdiques quan han sortit a tots els diaris les declaracions del seu director general i d'un dels dos gerents d'SFM dient i admetent que no es fan aquestes revisions periòdiques, posant la seguretat de les persones en perill?

El que ha passat, Sr. Conseller, és molt greu i s'espera de vostè que em doni una resposta amb una responsabilitat, no el tipus de resposta que em dona. És vostè realment un expert en l'art d'eludir responsabilitats i sobretot de penjar les culpes als altres. En tres anys vostè acumula tres vagues per culpa de la manca de seguretat, dos descarrilaments, avaries que interrompen el servei amb ciutadans atrapats dins els vagons, incendis, accidents en els passos a nivell, això necessita una resposta i volem saber exactament què passa a SFM. Els mateixos treballadors, no importa anar directament als seus subordinats, els treballadors d'SFM asseguruen que mai no han vist ningú fent cap revisió als murs, també asseguruen que no hi ha cap protocol de revisions periòdiques. Els sindicats, no ho dic jo, els sindicats han denunciat la manca de seguretat, estan molt preocupats pel que veuen a SFM, manifesten que tenen por de circular amb els trens i que es negaran a conduir si no hi ha unes garanties de seguretat. Això és molt greu. Amb quines garanties dona vostè un servei als ciutadans i dona una protecció als seus treballadors?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Morell, vostè diu aquí falsedats, això que li quedi ben clar! No li admetré que digui tota una sèrie de falsedats. Les revisions que es fan de les vies són millors que les que es feien durant la seva època durant aquests darrers quatre anys. Això li ho puc assegurar! Li agradi o no li agradi, em sap greu, però és així.

Segon, no es preocupi, perquè com sempre, farem les revisions de tot el que hi hagi i arreglarem totes les obres que s'hagin d'arreglar. Vostè em diu que som un expert. Lamentablement m'he hagut de dedicar des que som en aquest govern a arreglar obres dels altres, siguin de qui siguin, m'és igual, s'arreglaran aquestes obres, no es preocupi, perquè el servei de tren és un servei que ha de ser per al ciutadà i evidentment amb tota la seguretat possible i a posta aquest govern està invertint moltíssim en el tren i en el transport en general. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2506/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a personació de l'Advocacia de la comunitat autònoma en una denúncia interposada pel Partit Popular.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 2506/10, relativa a personació de l'Advocacia de la comunitat autònoma en una denúncia interposada pel Partit Popular. La formula la diputada Sra. Margalida Cabrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Parlam ara d'un altre tema certament interessant de Serveis Ferroviaris de Mallorca, sobretot per la seva coherència. L'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'ha personat en defensa del conseller de Mobilitat i del seu director general de Transports a la denúncia interposada pel Partit Popular. Diu l'Advocacia que es persona davant les informacions aparegudes en els mitjans de comunicació i diu coses tan curioses com que "no comparteix l'informe de la Sindicatura de Comptes". Donat que durant aquesta legislatura l'Advocacia s'ha caracteritzat per tot el contrari, és a dir, per personar-se com acusació particular i, a més, molt activa, en defensa a ultrança de la legalitat i en defensa a ultrança de la Llei de contractes a les administracions públiques, quina justificació té aquest canvi d'actitud?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, raons de distinta índole ens obliguen a actuar d'aquesta manera. La primera raó és perquè la llei així ho permet; la segona raó és perquè les circumstàncies conegudes fins avui ho recomanen; i la tercera raó és perquè els antecedents en les actuacions anteriors de l'Advocacia així ho reconeixen.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, ho mirin per on ho mirin, no tenen cap justificació perquè els polítics d'esquerres utilitzin funcionaris com advocats privats, que vostès no vulguin pagar advocats de la seva butxaca i que ho facin a càrrec de l'erari públic, i que faci que l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears en lloc de defensar la Llei de contractes d'administracions públiques, en lloc de defensar la legalitat, en

lloc d'acatar l'informe de la Sindicatura de Comptes, com és la seva obligació, perquè és el màxim òrgan de fiscalització externa dels comptes del Govern de les Illes Balears, s'hi oposi, és a dir, que vagi en contra de la Sindicatura de Comptes. Això és francament una vergonya! I que vagi en contra de dues sentències del Jutjat del Social, dues sentències que donen un cop molt dur al Govern de les Illes Balears, dient que s'han vulnerat els drets fonamentals de la directora del metro, que per cert no és cap falsa enginyera, com vostès sí tenen falsos enginyers.

Mirin, per defensar tot això cerquin advocats pagats de la seva butxaca, però no utilitzin funcionaris advocats de la comunitat autònoma de les Illes Balears per defensar que vagin en contra de l'informe de la Sindicatura de Comptes, per defensar que vagin en contra de la Llei de contractes de les administracions públiques. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Cabrer, sé que ho sap, però jo li ho recordaré. Dia 13 de febrer del 2009, Serveis Ferroviaris de Mallorca va entregar a la Fiscalia l'auditoria tècnica i l'auditoria jurídica perquè es determinassin les responsabilitats que es poguessin derivar de la incorrecta execució de les obres, un any i quatre mesos abans que ho hagin fet vostès. Segon, quan ens vàrem assabentar que vostès un any i quatre mesos més tard que nosaltres presentaven una denúncia de la mà d'un fiscal indòmit, de grat record per part de tothom, el Consell de Govern va decidir personar-se i presentar tota la documentació relativa a les obres d'emergència per les inundacions dels mesos d'agost i setembre.

Dit això i deixant cadascú en el seu lloc, per tant, vull recobrar el fil de l'argumentació i vull insistir-hi. Primera, les lleis i la reiterada jurisprudència del Tribunal Suprem permeten l'actuació del Govern i de l'Advocacia. En segon terme, tots els fets a què es refereix la denúncia tenen a veure amb les legítimes actuacions del consell d'administració d'SFM i fins que es demostrï el contrari, ni s'han extralimitat en l'exercici de les seves funcions, ni han entrat en contraposició amb els interessos generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I finalment dir-li, Sra. Cabrer, que a la seva legislatura, li puc posar dos exemples, n'hi ha més, però en posaré dos d'actuacions de l'Advocacia que van defensar davant denúncies de partits polítics a dos alts càrrecs del seu govern, al Sr. Carlos Jover, per un tema de (...) i al Sr. Pepote Ballester, en denúncies per una suposada mala construcció del velòdrom de Palma, davant denúncies de partits polítics, exactament el mateix que nosaltres feim. Vostès no varen anar a un advocat particular, varen fer defensar perquè pensaven que, efectivament, les actuacions havien estat en defensa del bé públic, varen actuar exactament igual que hem actuat nosaltres.

Per tant, aquesta és una pregunta que crec que es contesta suficientment per les seves actuacions. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2512/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a congrés sobre els drets del menor davant les noves tecnologies.

La tercera pregunta RGE núm. 2512/10 ha estat retirada pel seu autor.

I.4) Pregunta RGE núm. 2504/10, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de l'IES de Sant Antoni de Portmany.

Passam doncs a la quarta pregunta RGE núm. 2504/10, és relativa a posada en funcionament de l'IES de Sant Antoni de Portmany i la formula la Sra. Diputada Carolina Torres del Grup Parlamentari Popular. Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, aquest dissabte llegíem a un mitjà de comunicació eivissenc que el nou Institut de Sant Antoni no estarà llest per al començament del pròxim curs escolar. Per tant, la conselleria ha decidit instal·lar a l'Institut Quartó de Portmany aules prefabricades, o sigui, més aules modulars per poder escolaritzar els alumnes que acabin primària i que estaran adscrits al ja massificat Institut Quartó de Portmany. Una vegada més Sr. Conseller, els problemes li agafen la davantera, una vegada més ha d'improvisar i la solució és a base de barracons.

En diverses ocasions, Sr. Llinàs, jo he denunciat en aquest parlament que les obres de l'Institut de Sant Antoni estaven aturades, i vostè sempre ha evitat contestar aquesta qüestió. Sr. Conseller, quan posarà en funcionament el nou institut de Sant Antoni de Portmany, donat que les obres fa sis mesos que estan aturades i avui surt un titular, per afegir més ferro a la qüestió, que diu: "*la constructora del nuevo instituto está a la espera de que Educación documente los cambios que ha pedido en el proyecto. La empresa Copasa solicita a la conselleria que concrete las múltiples modificaciones que ha introducido en la obra y que evalúe su coste, pero no recibe ninguna respuesta oficial de la conselleria*". Sr. Conseller, ja duim sis mesos!

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, és cert, vostè em va fer unes preguntes en el passat i li vaig contestar directament i després particularment que possiblement cap dels dos havíem donat en el punt, perquè em demanava si estaven aturades i jo li deia que no, quan realment el que passava és que hi havia un alentiment brutal dins les obres. Això no vol dir que ni un ni l'altre tengués la raó, però sí que hi havia una actitud de l'empresa que estava retardant aquestes obres.

Quan les podem començar? És difícil definir-ho, el que sí estic preparant, i no improvisant perquè queda temps, és quines mesures he de prendre en el cas de què no se pugui obrir l'institut el mes de setembre i per responsabilitat he d'atendre tot l'alumnat que havia d'anar a aquest institut.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, li agraesc la seva resposta, però el que fa falta són solucions i el que vostè em diu no és suficient. Tot això ho haurien d'haver previst perquè ja fa molt de temps que l'empresa no treballa a les obres de l'institut i ara resulta que l'empresa diu que és per culpa seva, per falta de comunicació seva. Per tant, Sr. Conseller, jo crec que amb aquest tema van molt adormits, i no té excusa, ja li he dit en nombroses ocasions el mes de setembre de l'any passat i també durant la interpel·lació del mes de març.

Per tant, en sis mesos no han estat capaços d'arreglar aquest problema. S'han passat massa temps, fins i tot negant-ne l'existència en lloc de posar-hi solució, perquè dir que s'alentia quan no hi havia gent treballant dins les obres, bé, són dos punts de vista diferents, és veritat, però la qüestió és que no estarà llest l'institut per quan toca. L'única solució és que obrin aquest institut, ja li ho varen dir els pares i els sindicats públicament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquí hi ha unes peticions i unes pressions d'una empresa perquè en el mes de setembre puguem obrir. Aquesta conselleria no passarà per allò que vol fer l'empresa i és que paguem 815.000 euros per unes tasques que els tècnics de l'IBISEC diuen que no s'han fet. Per tant, aquesta conselleria, amb responsabilitat, defensant els interessos de tots els ciutadans i no deixant en cap moment poder atendre l'alumnat que havia d'anar a aquest institut,

obrarà en conseqüència. El que no farem serà sotmetre'ns a una pressió que aquesta empresa ja va fer, Copasa, en un altre moment. Per tant, primer m'estim més aturar aquest procés i que vagi per qüestions legals allà on ha d'anar, que cedir davant d'una empresa que pressiona sabent que per ventura amollarem perquè hem de començar el curs. No amollarem i anirem per vies legals.

Per tant, atendre l'alumnat és la meua postura, atendre'l el millor possible, mitjançant acords amb l'ajuntament perquè puguin fer la seva feina que havien de fer per obres en el carrer Cervantes, no hi haurà problemes, ens posarem d'acord amb l'ajuntament i ens posarem d'acord amb l'institut. Però no cedirem a pressions i el millor que puc dir és que són pressions.

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 2520/10, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a serveis d'intermediació laboral a les Pitiüses.

La següent pregunta RGE núm. 2520, és relativa a serveis d'intermediació laboral a les Pitiüses. La formula la diputada Sra. Marián Suárez del Grup Parlamentari Mixt. Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, avui volem parlar de serveis d'intermediació laboral. Com és ben conegut el SOIB té com a principal funció la d'actuar sobre les polítiques d'ocupació. El que passa és que sovint quan parlem del SOIB, parlem més d'atur que d'ocupació. Això pot ser d'una banda per la conjuntura econòmica i per l'important nombre d'aturats que tenim. Pot ser també una derivació de la identificació que ja hi havia fa temps entre les oficines de l'INEM i les oficines de l'atur, però pot ser també per l'escàs protagonisme que la intermediació laboral té dins els polítics d'ocupació, o més que l'escàs protagonisme, tal vegada l'escassa efectivitat d'aquesta intermediació laboral. Nosaltres entenem aquesta intermediació laboral com aquestes actuacions per posar en contacte les persones que demanden feina, amb els empresaris que ofereixen aquesta feina.

Fa una setmana, podíem veure com s'inaugurava aquí, a la ciutat de Palma, l'Agència de Col·locació i serveis d'intermediació laboral, que nosaltres entenem és una bona iniciativa i que intenta impulsar aquestes polítiques d'intermediació laboral. Nosaltres volíem saber quines mesures s'han previst o quines ja s'han posat en marxa a les Illes Pitiüses, a Eivissa i Formentera, en relació amb la intermediació laboral tenint en compte d'una banda la situació de crisi que estam vivint i d'altra banda, que la temporada turística està pràcticament en marxa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, per tal de poder desenvolupar el nou model d'intermediació que té el Servei d'Ocupació de les Illes Balears, s'han incorporat dia 10 de maig d'aquest any, el servei d'intermediació de les oficines d'Eivissa, ja que aquest servei es presta a totes les oficines que té el SOIB, a Sant Antoni i a Formentera, dos tècnics d'ocupació i mercat de treball i un auxiliar administratiu. La funció que fan els tècnics en el mercat de treball és essencialment donar resposta al protocol d'intermediació que s'ha ideat pel Servei d'Ocupació de les Illes Balears, rebre a les oficines els treballadors i les empreses i sobretot orientar aquelles empreses que no tenen un departament de recursos humans per fer una intermediació correctament, és a dir, suplir de vegades les mancances que tenen aquestes empreses i ajudar-los a trobar els treballadors millors perquè els ocupin a les seves plantilles.

S'ha fet per part de la Conselleria de Treball i del seu equip directiu una tasca de contactes i explicacions a la Federació Hotelera d'Eivissa i Formentera i als departaments de recursos humans de les principals empreses hoteleres de les Illes Pitiüses, per tal que aquestes s'animin a utilitzar el servei d'intermediació, que és un servei gratuït i que els pot donar una gran tasca. A més a més, s'ha fet una tasca de foment de la utilització de la plataforma informàtica *Redtrabaj@* i contactes que hem ampliat, així com adequant aquesta *Redtrabaj@* en els requeriments d'aquestes empreses i treballadors.

Unes dades poden servir d'exemple que aquesta tasca és efectiva, que aquesta tasca té un resultat. Per part del SOIB durant aquests cinc primers mesos de l'any s'han tramitat més de la meitat d'ofertes de les que es varen tramitar l'any passat. És a dir, que en aquests cinc primers mesos s'ha fet ja més de la meitat de la feina que es va fer durant tot l'any 2009, el que demostra que aquesta tasca té un bon resultat.

Ara, amb la vènia de la presidència, voldria fer ús de la paraula per acomiadar-me -encara que no sigui habitual- de tots els diputats i les diputades d'aquesta cambra. Com saben vostès, perquè ha sortit a la premsa, aquest conseller deixa la seva responsabilitat i també la meua companyia la consellera d'Agricultura. En nom seu i meu volem agrair a tots els membres d'aquesta cambra el tracte rebut per part d'aquests dos consellers, i jo vull particularment fer extensiu aquest agraïment als membres del Grup Parlamentari Popular, al Sr. Fiol que és el seu portaveu i en especial i de manera molt afectuosa al Sr. Cristóbal Huguet que ha estat un cavaller.

(Aplaudiments)

Naturalment aquest agraïment és per al grup parlamentari que m'ha donat suport, també per al Grup Parlamentari Socialista, especialment a la Sra. Margalida Mercadal -moltes gràcies, Margalida- i a tots els altres membres dels altres grups parlamentaris. Em tenen vostès a la seva disposició, com sap el president del Govern, a la Inspecció de Treball, som inspector de treball i sempre estic al servei de la meua comunitat autònoma.

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Aguiló. Agraïm des de la Mesa del Parlament la feina feta en aquesta cambra tant a vostè com a la Sra. Amer i els desitjam el millor per al futur.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 2511/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 7653/09.

Passam ara a la següent pregunta que és la 2511, relativa al compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 7653, que formula el diputat Sr. Carretero del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Carretero, té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Habitatge i Obres Públiques, aquesta cambra en sessió plenària del passat 23 de febrer va debatre una proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a l'estudi de viabilitat i a la posterior instal·lació dels ducs d'alba en el dic exterior de Ciutadella per tal de permetre l'atrancament de creuers. Aquesta proposició no de llei va ser aprovada per aquesta cambra, val a dir però amb el vot en contra del nostre grup parlamentari, però en el debat que es va produir vàrem deixar molt clara quina era la nostra posició política favorable a encarregar els estudis necessaris i que en el cas que aquests estudis ho permetessin, ho presentessin viable o recomanable se cerquessin totes les possibilitats per tal de fer possible l'atrancament de creuers al Port de Ciutadella i sobretot les actuacions que ens permetin guanyar en seguretat i en operativitat.

Ja que una de les funcions d'aquesta cambra és el control i la fiscalització de l'acció de Govern i, per tant, entre d'altres, el control del compliment de les propostes aprovades, li deman quines són les passes que ha donat la seva conselleria per tal de donar compliment a la proposició no de llei aprovada el passat dia 23 de febrer de 2010.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostè ho ha dit, el debat de la proposició no de llei es va centrar fonamentalment en la viabilitat que en el dic de Son Blanc de Ciutadella puguin entrar vaixells de tipus creuer. S'han fet dos estudis, un de citació de les aigües abrigades per tal d'estudiar les mides a prendre perquè el nou port pugui estar obert el major nombre de dies possibles i un altre de maniobres per estudiar si els vaixells de gran eslora, tipus creuers, pels seus propis mitjans podrien entrar en el port. El resultat és que si es vol reduir la citació interior cal allargar el dic exterior en dos calaixos més, és a dir, 80 metres. I si han d'entrar creuers aquesta prolongació ha de ser amb una directriu més oberta a l'alineació del dic actual que possibilitarà l'amarrament de creuers o ferris fins a 250 metres d'eslora.

Hem contractat els projectes d'aquests elements i també el projecte executiu de l'estació marítima que és una instal·lació imprescindible perquè puguin operar creuers. En definitiva, Sr. Diputat, si s'hagués executat el projecte inicial, el de febrer de 2007, ens trobaríem amb una mitjana d'hores d'excedència, és a dir, port tancat de 58,57 i amb la modificació que jo li he explicat la mitjana passa de 58,57 a 25,87, és a dir, menys de la meitat, sempre segon l'estudi. Això té a veure amb la funcionalitat i l'operativitat del port i és absolutament independent del tipus de vaixells que operin.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula? Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 2505/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prohibició d'endeutament dels ajuntaments.

Passam doncs a la següent pregunta RGE núm. 2505/10, relativa a prohibició d'endeutament dels ajuntaments, del diputat Sr. Antoni Pastor del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Quan la gent improvisa normalment les coses surten malament. El Sr. Zapatero i el Sr. Manera negaven rotundament que estiguéssim en crisi o que tenguéssim dificultats. Jo crec que va ser un vaticini, la veritat és que bastant erroni i equivocat. No sabem per quin motiu ho varen fer, si per desconeixença o per mala fe, però és igual, el fet és que es varen equivocar. Els ajuntaments han passat el mes de gener de no saber com havien de fer els projectes i havien de gastar els doblers que enviaven de Madrid amb endeutament, a despertar-se un matí i saber que no es podien endeutar. Això és fruit també de la improvisació.

Ens agradaria saber què pensa el president del Govern o el Govern d'aquesta mesura per a nosaltres tan equivocada i tan injusta que es prendrà contra els ajuntaments. Sabem quina és l'opinió de la batlessa de Palma, sabem quina és l'opinió de la FELIB, sabem quina és l'opinió de la presidenta del Consell de Mallorca i ja també sabem quina és l'opinió d'aquest sector de delegat del Govern que quan qualche batle d'aquell partit, que per cert els va fer seure a tots vostès a aquesta cadira, critica aquesta mesura carrega contra ells. Què pensa el Govern de les Illes Balears d'aquesta mesura que ha fet el Sr. Zapatero, precisament el president del Govern del Partit Socialista?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el Govern està en contra d'aquesta mesura i ho ha dit en reiterades ocasions el president. El president ha dit que veu amb preocupació la situació dels ajuntaments i que es fa necessària una llei de finançament local que corregeixi la situació del finançament dels ajuntaments. Això ho hem dit en distintes ocasions i ho reiterem aquí.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, és una bona notícia saber que estan en contra, imagín que el seu partit donarà suport a la iniciativa que presentarà el Grup Parlamentari Popular en aquesta cambra per tal de demanar a Madrid que derogui aquest decret i que no entri en vigor a partir del 31 de desembre. Imaginam que si estan en contra ens la votaran a favor i ho enviarem cap a Madrid a veure si ens fan un poquet de cas. Li demanaria, Sr. Conseller, que quan visiti el president, o el Sr. President Antich també li diguin que hi estan en contra, que no fa comptes deixar que això es posi en vigor i que els seus ajuntaments pateixin de la manera que patiran. Miri, és totalment injusta perquè això no ho apliquen al Govern central i tampoc no s'ho apliquen vostès. Per a vostès i per al Govern central els ajuntaments són còmplices necessaris precisament per fer inversions, centres de salut, escoles, que les fan precisament conjuntament amb els ajuntaments, s'hauran de suprimir serveis bàsics com serveis socials, s'hauran de suprimir tallers, s'hauran de suprimir polítiques d'ocupació, i això serà un caos per als ajuntaments...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

... no només li demanam que estiguin en contra sinó que prenguin mesures per ajudar els ajuntaments.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA.

Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sí, moltes gràcies. Sr. Pastor, jo li demanaria que es tranquil·litzés un poc perquè vostè ha dit sectari a un representant del Govern espanyol en aquesta cambra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

... li ha dit això, deixi'm parlar perquè jo l'he escoltat dir coses grosses i he callat, deixi'm parlar, per favor. Vostè ha dit això i ara està avançant una altra vegada l'apocalipsi, com sempre fan vostès, vostès avancen sempre l'apocalipsi.

Nosaltres hem dit clar i llampant que estam en contra d'aquesta mesura, el president ho ha dit en moltes ocasions i hem de pensar o hem de veure com evolucionarà el tema parlamentari o el tema de les decisions que es prenguin a l'àmbit de la política municipal. Això és el que deim, Sr. Pastor, no deim res més. Vostè ja preveu el futur que si no es faran escoles, ... escolti, per ara s'estan fent, s'estan fent escoles, s'estan fent centres de salut i s'està fent inversió pública. No posin aquesta cara, això ho saben perquè s'està fent. Aleshores, si vostè el que pretén és avançar la desfeta final i el diluvi universal, doncs està en el seu dret, però en aquests moments el que es necessita és un poc de seny i sentit comú davant la situació econòmica i no llançar determinats missatges. Jo li pregaria que quan es dirigeixi a algú no l'insulti, això li pregaria que ho fes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 2502/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per reactivar l'economia.

La següent pregunta RGE núm. 2502/10, és relativa a mesures per reactivar l'economia i la formula el diputat Sr. Jaume Tadeo del Grup Parlamentari Popular. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Jo, Sr. Conseller, no sé si avançam l'apocalipsi o no, també vàrem ser catastrofistes quan fa dos anys demanàvem per activa i per passiva mesures per fer front a la difícil situació econòmica...

(Alguns aplaudiments)

... mesures que no s'han duit a terme, i vostè sempre ens va dir que avançàvem o temes com avui que avançam l'apocalipsi o que senzillament érem catastrofistes. El cert és que a dia d'avui les mesures preses són molt contundents i hi ha un decret llei damunt la taula molt contundent per aplicar contra els funcionaris, contra els pensionistes i contra, fins i tot, la Llei de dependència amb la qual mesures molts dràstiques quan no hi havia crisi, quan havíem tocat fons a la crisi, quan estàvem en una situació que sortíem i el pitjor havia passat. De tot això res de res i ha quedat demostrat ara, aquestes dues darreres setmanes. Mentrestant, aquí vostè en aquesta cambra defensava el que feia des del Govern, feien des del Govern, una política de tall keynesià, una política consistent, és a dir, o feien una política econòmica consistent a dir que senzillament el que feien era que a través de la inversió pública s'havia de reactivar l'economia.

Què farem ara quan s'ha vist que això no ha estat suficient i, més encara, les inversions han anat per avall perquè no estan totes assegurades i no ens podem fiar, vostès tal vegada se'n fien, però la ciutadania pensa que des de Madrid no hi ha cap credibilitat quan no diuen res en aquests moments. Hem arribat a l'absurd, han passat de dir que no hi havia crisi a no reconèixer la magnitud de la crisi, a no prendre mesures contundents, a arribar a fer un decret llei en detriment de la recuperació econòmica. En resum, Sr. Conseller, jo el que li deman és que en el moment que vostè defensava una política de tall keynesià d'inversió pública què pensa fer en aquests moments quan probablement hi haurà un alentiment de les inversions i quan més a més probablement des de Madrid no hi arribaran totes les inversions que hi ha previstes.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Conseller Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el Govern continua mantenint la inversió pública com a principal instrument de reactivació econòmica com ha fet els dos darrers anys, ha mantingut la seva política d'inversió pública i pensam que amb resultats positius per a aquesta comunitat autònoma, sense perjudici que el context econòmic és molt difícil, és molt complicat, és molt volàtil i afecta totes les economies internacionals.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument per falta de temps. Jo sincerament li diré que dijous passat el mateix president del Govern va dir que hi hauria 344 milions d'euros que són res més que 60.000, 58.000 milions de les antigues pessetes que no estaven assegurades quant a inversions de l'Estat. I li diré més, mentre no prenguin polítiques, no facin polítiques actives tendents a recuperar l'economia de les petites i mitjanes empreses que representen el 80% del teixit productiu difícilment es tornaran a crear en aquesta comunitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, gràcies.

EL SR. TADEO I FLORIT:

... llocs de feina, actuïn cap a l'economia productiva i no cap a l'economia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, insistesc que la inversió pública en aquesta comunitat autònoma té dades tangibles, 1.555 milions d'euros en dos anys invertits, executats, invertits, estan executats en aquesta comunitat autònoma. Enguany, l'any 2010, hi ha uns 900 milions d'euros d'inversió pública comptant les inversions estatutàries més la inversió pròpia. Sap el que és absurd, Sr. Tadeo? El que és absurd és dir que el perill de l'economia era la hiperinflació, com vostès varen dir aquí fa dos anys, vostès varen dir això aquí fa dos anys que el perill era la hiperinflació quan dos mesos després entràvem en un escenari de caiguda dels preus.

El que és absurd, Sr. Tadeo, és que la seva mesura econòmica, la que vostès demanen des de Madrid, sigui reduir, com ha dit el Sr. Montoro, 11.000 milions d'euros del model de finançament i 3.000 milions d'euros a les corporacions locals. Això és absurd, Sr. Tadeo, perquè vostès també hauran de dir si estan d'acord que es redueixi el model de finançament d'aquesta comunitat autònoma que ja és ben hora que es posicionin perquè no han dit res al respecte. El seu líder econòmic ha dit això, 11.000 milions d'euros del model de finançament fora, 3.000 milions d'euros a les corporacions locals, als ajuntaments, etc., fora. Vostès, els adalils del finançament, els adalils dels ajuntaments això és el que diu la seva política econòmica, Sr. Tadeo.

Li diré més, si vostè agafa el *Financial Times* de fa quinze dies, el Sr. Aznar...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats. Senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

... presentava, el Sr. Aznar, aquesta notícia ha sortit per arreu, no és una notícia d'elit, ha sortit per arreu, el Sr. Aznar marcava el full de ruta, menys despesa pública, privatitzacions, retall de la despesa social. Aquesta és la seva política econòmica, això és un absurd, això és un absurd en els moments que corren, això és un absurd, no invertir públicament com és fa en aquesta comunitat autònoma i mantenir al voltant de 30.000 llocs de feina.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2510/10, de l'Hble. Diputada Sr. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de l'hàbit escolar de l'alumnat.

Passam ara a la següent pregunta RGE 2510, és relativa a millora de l'hàbit escolar de l'alumnat. La formula la diputada Sra. Maria Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Aquesta pregunta va adreçada al conseller d'Educació i Cultura perquè pensam que tan important és en el món de l'educació dels nostres infants i joves l'adquisició de coneixements com també l'adquisició d'hàbits. Aquesta pregunta va dirigida sobretot a aquesta segona qüestió, malgrat hi ha alguna matèria que potser posa en relació o està a cavall de les dues com és l'hàbit lector important perquè aquesta sí que és una bona inversió de futur, que obre els ulls dels nostres

infants al món, crea bons lectors i lectores per a un futur en un país on precisament no és una de les principals ocupacions de l'oci de la ciutadania.

És per aquest motiu que li demanam, Sr. Conseller, quines mesures duen a terme des de la Conselleria d'Educació i Cultura amb relació a la millora dels hàbits escolars de l'alumnat de les Illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la consciència que la lectura és bàsica per a qualsevol desenvolupament personal l'ha tenguda des del principi d'aquesta legislatura la conselleria, i ja des del curs 2007-2008 es varen començar a publicar els currículums de totes les etapes de l'educació a les quals introduïen aspectes relacionats amb la millora dels hàbits per a la lectura perquè així poguessin influir en els seus resultats acadèmics. A més, també es va plantejar una actuació amb el professorat de cara a també adquirir nous mètodes per incidir en la lectura de l'alumne que havien d'atendre, sobretot tenint en compte que hi havia aspectes importantíssims com és no només els hàbits de llegir bé sinó els hàbits de comprendre bé. I un dels problemes greus que ens trobam és que els alumnes a vegades mecànicament llegeixen amb velocitat i tenen problemes de comprensió lectora i aquest és un dels punts fonamentals per entendre les diferents matèries perquè llegir s'aprèn i s'estudien totes les altres matèries.

A part d'això hi ha hagut una sèrie de programes en què els centres s'han apuntat, uns programes que s'han posat en marxa tant a educació primària com a educació secundària. A educació primària, concretament en el segon cicle de primària, varen posar en marxa un programa per afavorir tot el tema relacionat amb la lectura. El 2007 s'hi varen apuntar voluntàriament 30 centres i actualment en tenim 101 centres que estan fent aquesta feina, a més de 49 centres amb programes cofinançats amb el Ministeri d'Educació.

S'han pres altres mesures com ha estat l'impuls de les biblioteques als centres educatius a fi que els alumnes amb període escolar i fora del període escolar puguin tenir facilitat per poder accedir als materials. També s'han fet actuacions per diferents direccions generals, unes adreçades mitjançant web institucionals i programes de préstec i també altres fetes mitjançant la Direcció General de Política Lingüística amb Escola de Lectura o mitjançant la Direcció General de Cultura per al programa Viu la Cultura.

De totes maneres, hi ha el departament d'Inspecció Educativa que fa un seguiment exhaustiu del que passa a la lectura...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, senyors diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula? Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 2513/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a anàlisi fidedigna de substàncies abocades a les aigües.

Passam a la següent pregunta, relativa a anàlisi fidedigne a de substàncies abocades a les aigües. La formula la diputada Sra. Maria Torres i Marí del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. És necessari intervenir i actuar amb agilitat i amb eficàcia davant determinats incidents com pot ser abocament incontrolat de determinades substàncies a aqüífers o bé a l'aigua. Per això, qualsevol administració ha d'estar aprovada d'aquells aparells, d'aquells mitjans que faciliten aquesta reacció, aquesta actuació per pal·liar les conseqüències d'aquests incidents.

Per això avui li formul una pregunta a la consellera d'Interior, Justícia i Innovació en el sentit de si disposa la Direcció General d'Emergències d'algun sistema per determinar de manera fidedigne la naturalesa d'una substància abocada a les aigües.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sra. Diputada, li he de dir que des de la conselleria hem adquirit recentment, precisament un aparell d'identificació de substàncies perilloses per espectrometria.

Es tracta en definitiva d'un aparell inicialment concebut per usos militars, però que ara ja recentment Espanya disposa de llicència civil, es calcula que fins ara només n'hi ha una desena, d'aquests espectròmetres, tots vinculats a organismes no civils i per tant podem dir que en aquests moments probablement siguem de les primeres comunitats a poder disposar d'ell.

Com sap també fins ara quan es produïa un incident relacionat amb fuites o amb vessaments de determinades substàncies, especialment quan es generen dins torrents d'aigua de manera anònima, ens feien falta com a mínim tres dies per poder determinar amb precisió el tipus de substància vesada i en conseqüència es procedia a la contenció i a la retirada d'aquesta substància una mica a cegues, això sí prenent les precaucions necessàries per evitar el risc de les persones que hi intervenien.

Ara, quan ens trobam davant d'una aquestes situacions aquest aparell, l'espectròmetre, ens permetrà conèixer a l'instant davant quina substància ens trobam i quin és el nivell exacte de perillositat. Això ens permetrà actuar d'una manera molt més precisa i molt més eficient per minimitzar els seus efectes i prendre, si cal, les mesures de prevenció oportunes.

Aquest aparell està dotat o ens permetrà analitzar més de 7.000 substàncies en qüestió de segons, des de productes petrolífers, pesticides, fertilitzants, plàstics, etc. En definitiva, a més, el dispositiu pot identificar tant substàncies dins l'aigua com a l'aire lliure com dins envasos.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa. Vol fer ús de la paraula la Sra. Torres? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 2507/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a grau d'execució de les inversions de l'Estat a les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 2507/10, relativa a grau d'execució de les inversions de l'Estat a les Illes Balears. La formula el diputat Sr. Francesc Fiol del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, arran del decret, del qual podem parlar segurament amb més intensitat, del Sr. Zapatero es varen produir algunes reaccions, algunes del mateix executiu, molt destacables, les tenc aquí recollides: "*El Govern denuncia la congelació de una parte de las inversiones pendientes*", es deia dia 13 de maig. El mateix 13 de maig, els mitjans també recollien: "*Manera -el conseller d'Economia- teme recortes en convenios con los ministerios como el de carreteras*" i subtitulava "*Ferrocarriles o depuradores completan inversiones de unos 550 millones que quedan en el aire*".

El grau d'inversió de l'Estat és un indicador molt important de moltes de coses com veurem més endavant. M'agradaria per tant, Sr. President, que digués en quin moment ens trobam, en quin grau d'inversió de l'Administració de l'Estat a les Illes Balears ens trobam ja que l'exercici passat com sabem no va tenir massa èxit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol, miri, segons m'informen des de la Conselleria d'Economia per les notícies que tenim i pels distints informes que han sortit entre el que és el capítol 6, que directament aplica l'Estat, i el capítol 7 mitjançant organismes públics, etc., el grau d'execució és elevat aquí.

Per altra banda, li vull dir que treballam en allò que són les inversions estatutàries que, com ja vaig tenir ocasió de dir-li, les del 2009 es firmaren a finals del 2009 i per tant, s'executen enguany.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Li deia, Sr. President, que l'execució de l'any passat no va tenir tant d'èxit com calia esperar, no sé si *Financial Times* ho ha publicat, però sí que ho ha publicat la Intervenció General de l'Estat que, naturalment, és una institució d'extraordinària fiabilitat.

En el seu document *Distribución territorial de las inversiones del Estado y sus organismos* on parla, Sr. President, d'execució pressupostària del capítol 6, inversions reals de pressupost de despesa de l'Administració General de l'Estat, de l'exercici 2009 fins a 31 de desembre li diré que ocupam el darrer lloc, el darrer lloc amb distància respecte a qualsevol altra administració, i tenc aquí precisament aquesta documentació.

Resulta que dels 84.000 milions de crèdit inicial només s'ha executat el 60%, som la comunitat a la cua... No, no digui que no, aquí ho diu ben clar.. Digui el que vulgui. Això és document de la mateixa administració de l'Estat, Intervenció General de l'Estat, que ens situa a la cua d'inversions de l'Estat l'any 2009. Ara, això pot tenir explicacions, pot tenir les explicacions que vulgui, però indubtablement revela dues coses: primer, el poc interès que hi ha al Govern de Madrid per executar les inversions que estan previstes -això és obvi i evident- i segon, també revela el poc interès del Govern per pressionar l'Executiu de Madrid perquè es realitzin durant l'exercici les inversions previstes. Això és el que ens explica aquest document.

Per tant, Sr. President. Li demana una explicació d'aquest resultat tan negatiu que tenim de l'exercici passat i que sigui -si pot ser, si no en un debat posterior- més concret respecte a l'actual exercici i no em digui que li diuen que les coses van bé perquè les coses quant a inversions de l'Estat no van bé.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, no, l'esperava aquí, efectivament, ja sé que en les xifres que han sortit ha sortit que només és un 60,2 perquè hi ha una xifra de 52 milions de carreteres que és la que desdii les inversions de tots els ministeris i que, d'aquesta xifra es diu que només s'ha aplicat un 0,5%, però aquesta xifra es va passar més... 19 milions més, és a dir, més 17 milions més, 69 milions als convenis de carreteres dels consells insulars. Per tant, no és així com vostè diu, Sr. Fiol.

Per tant, ja... No, no, però.. jo li ho explic...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Jo, perquè vegi el que em diu de què no ens en cuidam i que no parlam amb els ministeris i que no feim totes aquestes coses, el que he fet ha estat demanar explicacions al ministeri de per què sortien aquestes xifres i se m'ha explicat.

El Ministeri de Foment, al 2009...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...ha executat 231,6 milions i n'hi havia prevists, programats, 197, és a dir ha fet un 17,3 més en aquesta comunitat autònoma, xifres del Ministeri de Foment. Què vol que li digui?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President.

II. Moció RGE núm. 2269/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 965/10.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 2269/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària del Govern de les Illes Balears i derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 965/10.

Pel Grup Parlamentari Popular i per defensar la moció la Sra. Castro té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, tractem ara una moció consegüent a la interpel·lació que es va debatre ara fa quinze dies sobre la política sanitària del Govern. En aquell debat el Sr. Conseller ens va donar les explicacions pertinents als punts que vàrem plantejar, però de totes maneres a la seva gestió es produeixen una sèrie de mancances i una sèrie d'incompliments -incompliments d'acords aprovats per unanimitat, alguns, en aquest parlament- que s'han d'esmenar.

Per això presentem aquesta moció, perquè si és veritat a més com es va manifestar al debat de la interpel·lació que tots els grups de la Cambra tenim un objectiu comú, que és la millor sanitat pública per als ciutadans de les Illes, serà molt fàcil posar-se d'acord i aprovar aquesta moció, que proposa deu punts d'acord per millorar la dotació econòmica de personal, de serveis i, en definitiva, l'assistència sanitària als ciutadans de les nostres illes.

El primer punt proposa instar el Govern balear perquè doti la sanitat balear dels recursos econòmics necessaris incrementant el pressupost sanitari de les Illes almenys en la quantitat necessària per arribar a la despesa sanitària real de l'any 2009. Suposo que diran que com es pot demanar precisament avui un augment de recursos econòmic si tot seguit el president Antich compareixerà a aquesta cambra per presentar unes mesures d'austeritat i retalls per fer front a la crisi econòmica que patim. Idò bé, el Sr. Antich, el mateix president, va assegurar a aquesta cambra en el seu discurs del debat de política general de l'any passat que no permetria en cap cas que la crisi afectés la despesa sanitària de la nostra comunitat autònoma.

Això, evidentment, no s'ha complert, aquest govern va presentar al Parlament -i es va aprovar per part dels grups que donen suport al Govern- un pressupost sanitari a la baixa, on a més les partides més afectades eren les partides assistencials que són les que afecten directament els pacients...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, una mica de silenci, per favor.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Aquest pressupost ens ha duit a la lamentable situació que aquest govern és el que menys gasta de tot Espanya en la salut dels seus ciutadans. Com ho fan a les altres comunitats autònomes? Idò, segurament racionalitzant la despesa i no retallant allò que més afecta els ciutadans perquè si mirem les xifres de les compareixences del Sr. Conseller quan presenta els seus pressupostos a la Comissió d'Hisenda veiem que el 2010 respecte a 2008, no a 2009, respecte a 2008 el 2010 hi ha 28 milions d'euros menys per a Salut.

Això sí que és retall de la despesa social. Si estigués aquí el Sr. Manera crec que li agradaria molt aquesta dada per allò que deia abans, perquè a més segons la Sindicatura de Comptes el 2008 varen ser necessaris 65 expedients de modificació de crèdit i una pujada d'un 6,06%, tot això evidentment sense autorització del Parlament.

Per tant, és evident que hi ha un problema. Seria millor aprovar aquest punt per evitar problemes posteriors, posteriors i actuals, perquè actualment el Sr. Conseller ja no sap com assumir la despesa farmacèutica que té, perquè té un desfasament de 50 milions d'euros, ara, el mes de juny, ja el té, entre el que han pressupostat i la despesa que es preveu. Si es varen equivocar ara estam a temps de corregir.

El segon punt, aquest punt és molt fàcil, és simplement instar el Govern perquè compleixi els acords presos per unanimitat a aquest parlament. S'aproven coses a aquest parlament i no sé si la intenció és simplement quedar bé davant l'opinió pública o complir-ho perquè sens dubte no s'han complert acords aprovats per unanimitat com les ajudes als malalts celíacs per l'esforç econòmic que els suposa haver de comprar aliments especials. També es varen aprovar, fins i tot pel Consell de Govern, i s'han publicat al BOIB les millores per al desplaçament de pacients i familiars quan s'han de desplaçar a l'hospital de referència, encara no són efectives, quan més hauran d'esperar? Si no es podrien complir, per què es varen aprovar?

El tercer punt fa referència a les mesures per millorar les condicions de feina dels professionals sanitaris per millorar així la satisfacció i la implicació en mesures com esgotar tots els esforços per cobrir les plantilles d'especialistes que pateixen mancances especialment a Eivissa i a Menorca; procurar també l'aplicació efectiva de la Llei d'igualtat per afavorir la conciliació de la vida familiar i laboral. No pot ser que la Conselleria de Treball sigui exigent amb les empreses privades perquè compleixin aquesta llei i que la Conselleria de Salut sigui condemnada pels tribunals per no complir la llei.

El quart punt fa referència al decret de català a la sanitat. Demana que el Govern deixi de gastar el seu ja magre pressupost sanitari en temes lingüístics i derogui el decret d'imposició de català en la sanitat que, a més actualment, ha quedat en suspens per pràcticament totes les categories sanitàries.

En punt cinquè fa referència al 061. Aquest és un servei imprescindible en l'assistència sanitària al ciutadà, un servei que funciona i que des del Grup Popular volem que es potenciï com a servei centralitzat i coordinat per a l'atenció de les urgències i emergències extrahospitalàries a les Illes. Demanem al Govern que s'abandoni definitivament el projecte d'adscripció del servei a les diferents àrees de salut, com també li ho demanen treballadors i sindicats.

El punt sisè insta el Govern a adoptar les mesures necessàries per millorar l'Atenció Primària de Balears dotant els centres dels mitjans personals i materials que siguin adequats i en general per arribar als objectius de l'Estratègia per a l'Atenció Primària del Segle XXI, una estratègia consensuada.

El punt setè demana reintegrar els serveis de cirurgia maxil·lofacial i de neurocirurgia a l'illa d'Eivissa, bé amb un conveni com es feia fins ara o bé al mateix hospital de Can Misses. Això és un clar exemple de com la retallada pressupostària fa que els serveis sanitaris no siguin propers als ciutadans i es veu reflectida la manca de pressupost en una retallada de serveis.

El punt vuitè demana dotar les noves infraestructures sanitàries dels recursos humans i materials necessaris per prestar els serveis pels quals s'havien projectat, com exemple el Centre de Salut de Sant Antoni amb salut bucodental, salut mental i atenció a la dona projectats, però que no estan en funcionament o els centres de Can Picafort i Portocristo amb atenció continuada, perquè si com deia el Sr. Manera avui fan centres de salut sempre amb la col·laboració dels ajuntaments, però quan toca al Govern posar en marxa els serveis, sembla que li costa més perquè les infraestructures buides no serveixen per res, bé, serveixen perquè el president les vagi a inaugurar, però suposo que això no és el que necessiten els pacients.

Al punt novè demanem que el Govern no renunciï al projecte d'implantació d'una facultat de Medicina a Balears. Ja ha manifestat el Sr. Conseller que aquest curs no serà possible la seva posada en funcionament com s'havia anunciat. Demanem una mica de valentia i visió de futur, aquesta és una inversió de futur en la qual tots els grups de la Cambra hi estam d'acord, hi ha també un acord unànime de la Comissió de Cultura i Educació en aquest parlament en aquest sentit, acord que tampoc no es compleix.

Per últim, el punt desè demana al Govern que, en l'exercici de les seves responsabilitats parlamentàries i de govern, s'afavoreixi la transparència i no s'impedeixi ni es dificulti l'accés a la informació requerida pels grups parlamentaris i es faciliti així la feina d'oposició. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Passam ara al torn de fixació de posicions, primerament pel Grup Parlamentari Mixt intervé la Sra. Suárez.

Sra. Suárez, es dividiran el temps? Per tant, té deu minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Castro, en el passat debat d'interpel·lació fèiem la nostra valoració sobre les línies generals de la política sanitària desenvolupada per aquest govern i quedaven evidenciades diferències importants entre la posició del Partit Popular i la nostra.

Nosaltres li demanàvem intentar fer un debat sobre sanitat, dèiem debat d'Estat, però en realitat el que volíem dir era un debat seriós, un debat amb una mirada diríem un poc més elevada, intentant deixar de banda interessos més partidistes, fàcils o demagògics, no?, i en aquest sentit intentar apropar posicions.

Pensem que fer això passa per reconèixer que efectivament hi ha unes limitacions pressupostàries que deriven de la situació que vivim i això és una realitat que s'ha de tenir molt present.

Pensem i volem creure que és possible que hi hagi aproximacions entre vostès i nosaltres en temes que -diríem- són essencials per a la sanitat pública i des d'aquest tarannà, des d'aquesta voluntat és com afrontam aquesta moció, una moció de la qual crec que podríem arribar a aprovar una bona part dels... si hi ha voluntat.

Li anunciam -i ara li ho explicarem breument- que votarem favorablement els punts 3, 6, 7 i 9 -i ara li ho explicaré breument- i votarem que no als punts 1, 4, 5 i 10 i li presentarem esmenes - no ho faré jo, ho farà una portaveu que parlarà posteriorment- als punts 1 i 2.

En relació amb el primer punt, efectivament hem de votar en contra, hem de votar en contra, jo crec que l'altre dia ho argumentàvem, vostè en certa manera reconeix els nostres arguments, ja hem tingut un pressupost que és un pressupost restrictiu, ara encara s'han de fer més ajustaments, i per tant aprovar això seria simplement aprovar una cosa que realment no podem després donar-li un suport pressupostari. És cert, i jo crec que s'ha de reconèixer, que per part de la conselleria pràcticament les mateixes prestacions que es feien el 2009 es mantenen el 2010, malgrat que s'ha reduït el pressupost, i a més s'ha posat en marxa un pla d'eficiència que justament està intentant treure el màxim profit possible a cada euro que s'inverteix. Per tant, a aquest punt, no li podem donar suport.

En relació amb el segon punt sí que li presentaran una esmena posteriorment, però sí que li voldríem fer unes puntualitzacions. Nosaltres efectivament estam a favor que tots els acords que es prenen al Parlament es compleixin, tinguin, diríem, la seva realització. Li diré bàsicament dues coses en aquest tema. Nosaltres crec que defensam amb la mateixa força que vostès el decret de desplaçaments per als malalts; jo diria amb la mateixa força perquè vostès al final han acceptat les bondats d'aquest decret, i nosaltres també exigim que aquest decret com més prest millor es posi en marxa, però hem de recordar que l'altre dia el mateix conseller reconeixia que hi havia problemes administratius, raons per les quals no s'havia posat en marxa, i hi havia un compromís ferm que això tiràs endavant com més aviat millor. Per tant nosaltres efectivament exigirem aquest compliment, però crec que per part de la conselleria hi ha una explicació a la qual s'ha d'atendre.

I una matisació, també, en relació amb el pla de xoc contra les llistes d'espera. Jo crec que aquest tema s'ha debatut sobradament en aquest parlament, a la comissió, també aquí al ple, i mai no s'ha aprovat donar suport a un pla de xoc. Això és important, per tant no està incompliment o només es pot incomplir una cosa que s'ha aprovat i no és el cas. De qualsevol manera pensem que la conselleria sí que fa esforços perquè aquestes llistes d'espera disminueixin, i sempre fent aquell recordatori que pensem que és important, i és que no s'ha de donar aquesta visió tan alarmista del problema de les llistes d'espera perquè la final estam contribuint a desprestigiar la sanitat pública, que jo crec que és un -m'entendrà-, entre cometes, un mal negoci.

En relació amb el tercer punt efectivament el votarem a favor perquè pensem que va justament en la línia del que està fent el Govern. Efectivament volem que es cobreixin tota la plantilla d'especialistes, especialment a Eivissa i a Menorca, volem que s'apliqui efectivament la Llei d'igualtat, i tot això són línies en les quals està treballant la conselleria. Jo li recordaria, i ho va fer l'altre dia el conseller i també ho hem comentat en algunes comissions, que si fan una panoràmica de com estan els serveis, les especialitats a l'Hospital de Can Misses en concret, s'ha dit aquí que de les especialitats existents 14 tenen més especialistes que fa tres anys, 14 estan en una situació igual i hi ha dues o tres especialitats que tenen problemes. S'han intentat cobrir?, efectivament, estam absolutament d'acord, però també s'han de tenir en compte els esforços que s'han fet.

En relació amb el punt 4 evidentment no li podem donar suport perquè, a més, crec que en la seva proposta hi ha una inexactitud important; vostè diu que aquest decret del català -en això d'imposició ja no farem més comentaris perquè ja hem debatut llargament- ha quedat en suspens. No ha quedat en suspens sinó que s'ha aprovat una moratòria que a més està..., o que surt d'una sentència del Tribunal Superior. Jo en el tema del decret simplement li repetiria, com ja he fet en altres ocasions i per no entrar en l'arguments, que estaria bé que vostès deixassin, abandonassin aquesta idea de fer de la llengua catalana, de la llengua pròpia, de la llengua nostra, una batalla, una guerra i una eina d'enfrontament.

En relació amb el punt 5 votarem en contra i també li volem fer una matisació. Nosaltres som partidaris que el servei del 061 sigui un servei fort; de fet nosaltres en aquesta cambra vàrem presentar una proposició no de llei per augmentar el servei del 061, i és una reestructuració que s'està negociant. Nosaltres li podem dir que som partidaris que hi hagi una territorialització del 061, pensem que com més s'apropa el servei als ciutadans i al territori millor, i que no estarem a favor en cap moment que hi hagi una reducció de mitjans. Per tant quan aquesta negociació arribi al seu punt, si nosaltres observam que s'intenta una reducció d'aquest servei, li puc assegurar que nosaltres hi estarem en contra. De moment, en descentralització i territorialització, nosaltres hi estam a favor.

Respecte del punt 6 també estam d'acord. L'estratègia per a l'atenció primària del segle XXI és una estratègia consensuada i pensam que s'han d'intentar dur a terme totes les mesures que siguin possibles perquè es pugui aplicar.

En relació amb el punt 7 també li votarem a favor. L'altre dia en un debat que es feia al Consell Insular d'Eivissa ja s'anunciava que efectivament a partir de la setmana passada ja estava en marxa una consulta de maxil·lofacial, i nosaltres pensam que ara es resoldran els problemes d'aquestes especialitats amb els recursos propis de l'ib-salut. Voldríem fer una reflexió, ja que parlam d'eficiència i parlam de pressupost, en relació amb la supressió del conveni que estava establert amb la policlínica Nuestra Señora del Rosario. Aquest conveni jo crec que s'han donat explicacions prou argumentades per justificar-les, un conveni que no s'ha renovat perquè per part de l'empresa es demanava una pujada del pressupost d'un 30% sense que això suposàs un augment dels serveis. Des d'un punt de vista de l'eficiència econòmica, de l'eficiència pressupostària, evidentment no es pot donar suport a això. En qualsevol cas els serveis de neurocirurgia i cirurgia maxil·lofacial estaran assegurats al mateix hospital de Can Misses i, si és necessari, també amb el trasllat de pacients a l'hospital de referència.

En el punt número 8, que després li faran, ja li dic, una esmena, el que li plantejam és que voldríem que fos una proposta més genèrica, no hem de parlar només dels centres de salut concrets, de tres centres de salut, sinó que ha de ser una qüestió més genèrica en què es faci referència a les necessitats reals i als recursos humans i materials imprescindibles per desenvolupar els serveis.

En el punt número 9, efectivament a favor; sempre que s'ha parlat d'aquest tema, sempre, hi ha hagut un consens i jo crec que aquest consens s'ha de mantenir. Efectivament, s'ha d'ajornar al curs 2011-2012?, les circumstàncies ho exigeixen? Doncs s'haurà d'ajornar, però tindrà el nostre suport també assegurat.

I finalment en relació amb el punt número 10, nosaltres no li podem donar suport. Pensam que la conselleria ha actuat amb transparència, que la conselleria facilita la informació que se li demana; en relació amb qüestions con la grip A hi ha hagut reunions, jo crec que totes les necessàries, que exigia la situació; en relació amb el nou hospital de referència s'han fet les compareixences necessàries... En aquest punt, Sra. Castro, penso que no podem estar d'acord.

Aquest és el nostre plantejament. Jo li agrairia que es miri les esmenes que li faran posteriorment i que, a ser possible, com més punts d'acord surtin d'aquesta moció doncs millor per a nosaltres i sobretot per a la sanitat pública.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui des del nostre grup serem breus perquè pensam que en bona mesura tenguérem el debat també dins la interpel·lació, en molts de temes en comissió, i crec que el gran tema que ens planteja avui la Sra. Castro, com és recuperar tota la despesa en salut que hi havia en el pressupost de 2009 i en l'execució de 2009, crec que, el gran debat, el tenim després, i crec que avui és un dia d'un debat important en aquesta cambra per afrontar de quina manera podem assumir el repte d'aquesta situació difícil de les finances, i m'agradaria poder-ho fer amb molta responsabilitat. Jo ja ho vaig dir a la interpel·lació i ho mantenc: crec que no la veim en absolut dins el grup de l'oposició. Ho comprenc, és una actitud de confiar que els termes demagògics de poder continuar gastant més que l'any passat i més que l'any passat en tots els temes vagin calant dins la ciutadania i pretendre que hi haurà una vareta màgica del Partit Popular que així ho resoldrà, però creim que això no comporta ni ajuda a resoldre res.

Només dues dades per centrar-ho una mica. Estam parlant d'un pressupost de 3.200 milions; deia el Sr. Tadeo que no s'havia reduït prou, ara fa un quart d'hora, quan en realitat l'hem reduït un 6%, l'única comunitat pràcticament que ho havia fet. 1.200 milions són per a sanitat, més de 800 milions són per a educació; estam parlant del fet que les dues terceres parts són per a educació i sanitat. Vostès diuen que n'hi ha d'haver més, a més, però no hi ha d'haver ingressos, no hi ha d'haver cap impost, mentre que tots els ingressos estan caient en picat, com ens recorda, per exemple, el Sr. Tadeo cada dia, però no n'hem d'augmentar cap ni un. No hem de baixar en turisme, no hem de baixar en treball, no hem de baixar en comerç i indústria, no hem de baixar en les inversions, hem de pagar els préstecs, hem de pagar els consells, hem de pagar els ajuntaments, però hem de continuar gastant i no hi ha d'haver ingressos, i això és la recepta del Partit Popular.

Crec que quan parlam de salut i amb els grans reptes que afrontam el dia d'avui, crec que començar dient que hem de continuar amb el que hi havia i més em pareix molt poc seriós, Sra. Castro. Comprend que vostès ho continuaran fent, en tots els aspectes dels debats sectorials continuaran dient que hi ha d'haver més despesa, en el debat general diran que hi ha d'haver una reducció dràstica de la despesa, i tots ens quedarem així d'amples, però la veritat és que els problemes reals que tenen els ciutadans, els problemes reals de solvència d'allò públic en aquests moments que hi ha per la manca d'ingressos públics que s'ha generat els darrers anys, això no ho resoldrà tota la seva oratòria que pugui tenir damunt la tribuna.

Només dos aspectes, per tant, de caràcter puntual als punts, que tots ells han estat tractats en comissió reiterades vegades, han estat ja tocats, sí que li vull tornar a dir que, el tema que els funcionaris d'un país no coneguin la llengua del país on fan feina, això no ho entén ningú a Europa tret del Partit Popular aquí; no hi ha ningú al món que dugui una proposta on digui: "No importa que els funcionaris, els treballadors d'allò públic d'un país, coneguin la llengua del país on fan feina", i la dugui

a la tribuna del Parlament. Es posen mesures perquè sigui més fàcil, es considera primer el servei abans que els requeriments lingüístics, però mai no és du a una tribuna parlamentària d'un país que demani per favor que la funció pública d'aquell país no conegui la llengua pròpia; és que això és insòlit, no hi ha cap diputat de Burgos al qual li pugui passar pel cap, però el Partit Popular en ho du cada 15 dies i realment és cansat haver de tractar aquest tema un plenari sí i l'altre també.

Per tant en la resta de temes a nosaltres ens agradaria estar d'acord, hi ha uns punts que s'han dit -el 3, el 6, el 9, el 7- als quals votarem a favor. La facultat de medicina tant de bo la poguéssim fer, però ha de tenir evidentment un rigor; el dia que posem en marxa uns estudis de grau de medicina han de poder anar evidentment arreu i no hem de tornar enrere, per tant hi ha d'haver totes les garanties de poder-los dur a terme i fer-ho amb garanties de qualitat a tots els nivells, i no intentar -no ho sé-tallar una cinta i dir que has fet un ou de dos vermells quan en realitat no hi hagi la qualitat, no hi hagi les condicions per posar aquests estudis de grau de medicina.

Per la resta ja li dic que en tots els termes ja ens agradaria poder dir que volem que es facin més coses de les que s'apunten, algunes entenem que són més aviat falsedats respecte de retrets que es fan que no duen enlloc, i amb la resta, el que són millores, sí que estariem d'acord a dur-les a terme, però el sentit de la responsabilitat, l'honestetat davant els ciutadans, ens duen avui a votar-les en contra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Torres té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Seguint el fil de les paraules de la primera portaveu que ha intervingut avui crec que podem dir que estam en una qüestió que ha de ser objecte d'un debat d'estat i que els diferents grups parlamentaris han de fer un esforç per arribar al màxim nivell d'acord possible. Em tem que potser en alguns punts serà complicat; pel que ha comentat, ha expressat la portaveu del Grup Popular tal volta puguem tots fer un esforç i arribar al màxim nivell d'acord.

Faré unes anàlisis de cada un dels punts que conté la moció del Grup Popular.

En relació amb el primer punt li anuncio que el nostre vot serà en contra. Ja els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula ja han referenciat la situació econòmica que tenim. La meva impressió, i li ho dic des del màxim respecte, és que aquest punt és un d'aquells punts que a voltes pareix que es presenten més per a la pròpia bancada que pensant en un sentit més general de la situació, li ho dic amb tot respecte. Sé que forma part del joc parlamentari, però tal volta a la societat aquest tipus de pràctiques, que són habituals segurament a totes les legislatures i per part de tots els grups, crec que sincerament a la societat no li interessa massa. I dic tot això perquè a més crec que és poc seriós instar, sol·licitar al Govern que dugui a terme determinades accions quan ja apriorísticament se sap que

no és possible dur a terme aquestes actuacions. Jo li preguntaria si ha calculat un poc, ha capitalitzat el que suposaria dur a terme aquest punt; si ha fet els càlculs, doncs d'on es traurien els duros... Vull dir que això s'hauria de tenir en compte. És clar que el pressupost de la conselleria és ajustat, i estic segura que a tots ens agradaria que fos superior, i el primer de tots al mateix conseller. Vull dir que crec que estam d'acord que a tots ens agradaria que fos millor, però no podem votar a favor aquest primer punt perquè crec que seria enganyar la gent. Podríem votar que sí, quedar fantàsticament davant la gent, però sabent que no ho podríem dur a terme. Llavors potser alguns polítics sí que actuen així però crec que nosaltres no..., bé, crec que no tothom és igual.

En definitiva, la conselleria ja va preveure aquesta situació i pot estar tranquil·la en el sentit que, tot i la situació econòmica global, el context de crisi actual que tenim a nivell global, la conselleria va engegar un pla d'eficiència i s'estan garantint les mateixes prestacions que l'any 2009.

En relació amb el segon punt, bé, no puc compartir alguna anàlisi que es fa des de la bancada popular en el sentit que no s'estan complint els manaments parlamentaris, que no s'estan fent determinades coses. Faré quatre pinzellades del que s'està fent per part de la conselleria en el tema del celíacs i dels desplaçaments, així com en el tema de les llistes d'espera, però ja li anuncio, i esper que l'accepti, una esmena que es limita a llevar una única paraula, una única paraula, del seu punt en relació amb..., bé, la puc llegir sencera per facilitar potser la feina dels lletrats: "...en el desenvolupament d'una atenció sanitària centralitzada en el ciutadà i els usuaris de la sanitat pública, en concret compleixi amb els principals compromisos adquirits amb ells pel Parlament de les Illes Balears, posant en marxa les ajudes...", etc., etc.; és a dir, per què li demano que accepti aquesta esmena en relació amb llevar la paraula "immediatament"? Doncs per un sentit d'honestetat i responsabilitat. A tots ens agradaria que les coses es fessin de la manera més ràpida possible, però hem de ser responsables i hem de ser sincers. Llavors totes les actuacions es fan en funció de la disponibilitat pressupostària, és així, ens agradi o no, però la voluntat hi és, i per això li demano que accepti aquesta esmena.

Permeti'm que faci quatre pinzellades dels temes que aborda en aquest punt. En relació amb les persones celíaques es va constituir un grup balear d'estudi de la malaltia celíaca l'abril del 2008; des d'Atenció Primària s'han dut a terme sessions formatives per als professionals i s'ha presentat una guia per a la detecció precoç, i gràcies a aquestes mesures des de l'any passat, i segons les dades del sistema d'informació d'Atenció Primària, el nombre de diagnòstics ha augmentat en un 10%; també des de la Direcció General de Consum s'ha realitzat una jornada i una campanya d'inspecció d'etiquetatge de productes sense gluten, això entre d'altres. En relació amb el tema de les millores dels trasllats, ja ho ha referenciat la Sra. Suárez, hi ha hagut una determinada problemàtica però ens consta, i així ho ha expressat el Sr. Conseller, que s'hi està fent feina, i tots esperam, tots evidentment esperam que el decret surti, sigui factible el més aviat possible. En relació amb el tema d'un pla de xoc, bé, la conselleria hi està fent feina; se li pot dir pla de xoc, se li pot dir pla de feina, se li pot dir de moltes maneres; de totes formes estam d'acord amb el fet que s'ha de fer feina, continuar fent feina en relació amb el tema de millorar, minimitzar les llistes d'espera.

En relació amb el punt 3, el votam a favor; tampoc no m'hi detendré massa per economitzar temps, ja que els portaveus previs ja ho han explicat. En relació amb el punt 4 votam que no; tampoc no m'allargaré, s'ha parlat en moltes ocasions d'aquest tema en el Parlament.

En el punt 5 també el nostre vot serà en contra; justament el que vol la conselleria és apropar el servei del 061 perquè hi hagi una major eficiència en el servei del 061. Llavors no es desintegra, no desapareixen, no es produeix res negatiu, tot al contrari, es fa feina perquè en tot cas es pugui mobilitzar en cada cas urgent el dispositiu més adequat i de la millor manera possible. Entenem que, justament, el Grup Popular hauria de donar suport que justament el 061 sempre sigui més proper i més eficient.

Al punt 6 també li donam el nostre vot a favor. Al punt 7 també li donam el nostre vot favorable.

I en relació amb el punt 8, més que una esmena, que normalment les esmenes lleven o modifiquen d'alguna manera, crec que aquí el que proposam és una ampliació, ser fins i tot més amples, en el sentit de les intencions. Fa referència el seu punt a determinats centres de salut i potser, no vull dir tampoc perillós, però pot donar la impressió que es demanen coses a favor d'un determinat municipi, d'un determinat centre, jo crec que en aquest sentit, per evitar discrepàncies, per evitar gelosies i per evitar determinades coses crec que podem ser un poc més, bé, més amples, i l'esmena que li propòs és: "doti les noves infraestructures sanitàries de les Illes Balears que mostrin necessitat amb els recursos humans i materials per poder desenvolupar els seus serveis"; és a dir, recollim els esperits, la intenció, la voluntat, el desig que planteja el Grup Popular en aquest punt i simplement ens llevam de referenciar determinats centres de salut per tenir una visió general.

En relació amb el punt 9, també li donam el nostre vot a favor.

I en relació amb el punt 10, comprendrà que no li podem donar el nostre vot a favor; evidentment tots estam d'acord que, bé, tots estam a favor de la transparència, res més faltaria, però és el que li deia en relació amb el punt 1, sincerament, tal vegada dins aquesta cambra és molt important aquest punt, que el presenti vostè, que nosaltres hi votem en contra, però sincerament crec que, sincerament amb tot el respecte però crec que no és el que a la gent principalment interessa.

En relació amb el tema de la informació, la conselleria ha donat tota la informació, vull recordar aquella comissió de tres hores i mitja per explicar el tema de les millors a Son Espases; ens consta, fins i tot, que la seva companya, la Sra. Castillo, ha tingut diverses reunions amb tècnics del Servei de Salut, que han tingut accés a la memòria justificativa, evidentment no podem votar a favor d'aquest punt, perquè, tal i com està plantejat, dóna a entendre que per part de la conselleria no es dóna informació, llavors en aquest sentit no li podem donar el nostre vot a favor.

I esper i desig que ens puguem posar d'acord en relació amb les esmenes que li he plantejat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sra. Castro, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, vull donar les gràcies, en primer lloc, pel suport que determinats punts de la moció tindran per part de tots els grups de la cambra, però no puc deixar ni passar per alt algunes consideracions, sobretot respecte del punt número 1, que han manifestat tots els grups que hi votaran en contra.

Diuen que no el poden aprovar, que la Conselleria de Salut és la que té més pressupost de tot el Govern. Bé, res més faltaria que la Conselleria de Salut no fos la que tengui més pressupost de tot el Govern, però el seu pes baixa any rera any, com hem demostrat en els debats de pressuposts d'aquesta cambra. A més, diuen que no el poden aprovar, evidentment, el que passa és que no el volen aprovar; ens diuen que el presentem només per contestar a la nostra bancada, però és que vostès no l'aproven per acontentar les seves bancades, perquè és evident que s'haurà de fer ajust en aquest pressupost perquè hi ha desfases que s'han de cobrir. El dia 28 de maig el Govern cerca com assumir la despesa farmacèutica, perquè hi ha un desfament de 50 milions d'euros; què passa, què llavors no ho aprovaran, quan es presenti en aquesta cambra l'augment de pressupost o la modificació en el pressupost, o és que no ho duran a aprovar com a l'any 2008?

I ens demanen també d'on treurem aquestes partides. Doncs bé, això li preguntin al conseller d'Hisenda, que deu ser la seva feina, i a més, miri, doncs li donaré una idea, Sr. Alorda, ja que li preocupa tant i tant i ja que tant l'enfada això, doncs miri, eliminin algun d'aquests càrrecs duplicats que hi ha per acontentar els socis de govern, el càrrec allà on hi ha un del PSOE i un del PSM n'eliminen un i ja té un bon estalvi.

El que és evident és que aquí s'ha aprovat per part dels grups que donen suport al govern un pressupost que és mentida; és aquesta la seva honestetat, Sr. Alorda, davant dels ciutadans? Doncs aquí la tenim.

El punt número 2, acceptem l'esmena, evidentment, que presenta la Sra. Torres, perquè a pesar de les consideracions fetes quant al punt número 1, estam segurs de la responsabilitat d'aquest govern i en virtut d'aquesta estam segurs que les ajudes, tant als malalts celíacs com als pacients que s'han de desplaçar, es posaran en marxa immediatament, sobretot perquè

ja fa mesos que es va generar la notícia en els mitjans de comunicació.

Al punt 4, evidentment, hi votaran en contra. Al punt 5, també.

Jo li vull dir, Sra. Suárez, que el Grup Popular estaria d'acord amb una territorialització del 061, però evidentment amb una gerència pròpia, i això és evident que no és possible, això sí que seria demanar una cosa que suposaria un augment de pressupost totalment innecessari, perquè, com he dit abans, és un servei que funciona perfectament així com està.

Els punts 6 i 7 s'aprovaran per unanimitat, per la qual cosa reiter el meu agraïment.

I al punt número 8 s'accepta l'esmena, de passar a termes generals el que aquí es concretava en determinats centres de salut.

El punt 9 també s'aprovarà, una vegada més, ja s'havia aprovat a la Comissió de Cultura.

I al punt 10 hi votaran en contra. Bé, jo comprenc que hi votin en contra, perquè vostès tenen accés a tota la informació que necessiten per fer la seva feina; jo els vull simplement recordar que aquest hauria de ser el punt més important de tota la moció, perquè és un punt que fa referència a la democràcia i és un punt que fa referència a facilitar la feina i la tasca de l'oposició. Però bé, evidentment, vostès s'ho han pres en pla partidista, com gran part de les propostes que fa el Grup Parlamentari Popular i no ho votaran a favor.

De totes maneres gràcies pels altres punts que aproven.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Senyors diputats, senyores diputades, podem donar per aprovats per assentiments els punts 2, 3, 6, 7 i 9, amb les modificacions pertinents? I 8, perdó. Sí?

Tornaré repetir: si es poden donar aprovats per assentiment els punts 2, 3, 6, 7, 9 i 8, amb les modificacions proposades? Sí? Es donen per aprovats aquests punts.

I ara passariem a votació els punts 1, 4, 5 i 10, és així, senyors portaveus? Per tant, passam a votació els punts 1, 4, 5 i 10.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Perdó, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. MELIÀ I QUES:

En el punt número 5 demanariem votació separada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Idò passam a votar els punts 1, 4 i 10, i després passariem a votar el punt 4, perdó, 5. Ara votariem 1, 4 i 10. Passam a votar, votam.

(Alguns aplaudiments)

Vots a favor, 29; vots en contra, 28; cap abstenció. Per tant, queden aprovats aquests punts.

I ara passariem a votar el punt 5. Passam a votar i votam.

(Remor de veus)

Un momentet. Passam a votar i votam.

(Remor de veus)

Esperarem un poquet, que reflexioni. Passam a votar i votam.

(Aplaudiments i aldarull)

Vots a favor, 28; vots en contra, 26; amb 3 abstencions. Per tant, queda aprovat aquest punt número 5.

III. Debat acumulat de les compareixences del president del Govern de les Illes Balears següents:

1) Compareixença sol·licitada per acord de la Mesa, adoptat arran de l'escrit RGE núm. 2129/10, presentat pel Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les mesures de retall econòmic anunciades pel president del Govern central i l'impacte que tendran a les Illes Balears.

2) Compareixença RGE núm. 2144/10, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre les mesures d'austeritat anunciades pel president del Govern espanyol, Sr. José Luís Rodríguez Zapatero.

Finalment, passam al debat acumulat de les compareixences del president del Govern de les Illes Balears següents: compareixença sol·licitada per acord de la Mesa, adoptat arran de l'escrit RGE núm. 2129/10, presentat pel Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les mesures de retall econòmic anunciades pel president del Govern central i l'impacte que tendran a les Illes Balears; i compareixença sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, mitjançant l'escrit RGE núm. 2144/10, per tal d'informar sobre les mesures d'austeritat anunciades pel president del Govern espanyol, Sr. José Luís Rodríguez Zapatero.

Primerament, intervindrà el president del Govern de les Illes Balears, Sr. Antich. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, som aquí a petició del Partit Popular i a petició pròpia. He de dir que després de les darreres decisions preses pel Govern d'Espanya és ben lògic que avui facem aquí un debat sobre les necessàries mesures d'ajustament econòmic.

A les acaballes de 2008 vàrem parlar dels greus problemes provocats pels augments dels preus del petroli, dels productes alimentaris i de les bombolles immobiliàries, tot junt va aflorar una greu crisi financera, crisi financera que ha provocat, a la vegada, una greu crisi a l'economia real. És la crisi més greu des de l'any 1929, que té els seus efectes més dramàtics en l'augment de l'atur i de les dificultats que pateixen cada vegada més persones.

Hem passat en un no-res de fer una política de suport i reforç a entitats bancàries i a l'economia productiva, amb un esforç molt gran des del sector públic, a haver de retallar la inversió pública i a haver de retallar el deute. Sembla una paradoxa: els mateixos mercats financers que ens obligaren a augmentar l'esforç de la inversió pública i la despesa social ens exigeixen ara una reducció d'aquesta despesa. Els mercats financers creen un problema, que va forçar els estats a donar-los suport. I ara ells creen un altre problema perquè no volen acceptar que l'administració pública generi deute per solucionar aquests mals.

De tot el que ha passat, deixin-me dir una cosa positiva: almenys en aquests darrers temps Europa comença a treballar conjuntament en el camp de l'economia i pren mesures coordinades. Una cosa positiva, perquè en una situació tan greu els estats no poden actuar de manera aïllada. Però encara ens falta, ni més ni menys, que actuar també de forma contundent per controlar els mercats financers. Hem de recordar que ells, el seu descontrol, són l'origen dels nostres mals. Hem de recordar les *subprimes* i totes les bombolles que han deixat tanta gent a la intempèrie. L'especulació ha estat la causa fonamental d'aquesta crisi tan forta.

Per tant, estam ben obligats a posar controls contundents i eficaços sobre aquells que són l'origen dels nostres maldecaps. Perquè si primer ens obliguen a reforçar els mercats i després a retallar les possibilitats econòmiques de les classes populars i no feim res més, estam posant en entredit la credibilitat de la democràcia.

El cert és que, fa poc més de quinze dies, els països europeus varen haver de prendre mesures dràstiques per lluitar contra els greus moviments especulatiu, que varen fer dir, fins i tot al director del Banc Central Europeu, que la situació estava fora de control. Entre aquestes mesures, Europa en va decidir dues de fonamentals: en primer lloc, crear un fons de 750.000 milions d'euros per fer front a l'especulació; en segon lloc, posar en marxa dràstiques mesures d'austeritat per poder combatre el dèficit i per situar-se en un deute sostenible.

En conseqüència, tots els països europeus varen reforçar el compromís de limitar més aviat el dèficit al 3%. No hi ha cap dubte que aconseguir aquesta reducció del dèficit en tres anys ens obliga a tots a fer un esforç molt gran. Tal vegada hauria estat més raonable donar-nos més temps, però aquest és l'acord.

Així, hem vist com tots els països europeus han hagut d'adoptar mesures d'ajust molt dures. Itàlia ja té a punt una retallada de 27.000 milions d'euros en dos anys. Espanya, 15.000 milions. Alemanya, 10.000 milions per any fins a l'any 2016. Gran Bretanya i França parlen de xifres similars.

Aquestes mesures són importants, però no són suficients, i és evident que s'han de complementar amb dos eixos fonamentals: per una banda, el control contundent dels mercats financers i establir progressivitat als impostos; i, per una altra, un pla conjunt de reactivació econòmica que ens dugui a la creació de llocs de feina.

Les mesures que ha pres el Govern d'Espanya són el resultat de tot això. Són mesures discutibles, i doloroses, però necessàries per donar respostes a les exigències de Brussel·les. Són mesures que ens han obligat a ajustar alguns dels nostres objectius per tal de salvar-ne els més importants. Espanya és un dels països d'Europa que té menys deute, també té una despesa social per sota de la mitjana europea i una de les fiscalitats més baixes. Espanya, però, té un mal endèmic: una economia més feble, poc productiva, massa basada en l'especulació i en el sector immobiliari. Per això, aquí la crisi ha provocat molt més atur que a altres països europeus. Espanya ha construït en deu anys més cases que Alemanya, Anglaterra i França juntes. Era una economia que, quan les coses anaven bé, generava molta ocupació i bons creixements, però quan han anat malament, provoca més atur i té més dificultats de remuntar, perquè tots ja sabem que el sector immobiliari no podrà tornar a ser mai més el que era, i això ens exigeix reconvertir molts de llocs de feina.

Per tant, senyores i senyor diputats, deixin-me dir ben clar que el nostre problema no és que tinguem una despesa excessiva ni un deute excessiu respecte d'altres països. El que sí tenim és una despesa excessiva respecte d'una economia que ha demostrat ser més fràgil i poc consistent. Creixíem dins una bombolla que ha esclatat i ens ha fet caure en un replà més avall. Per tant, ara hem de fer un exercici de realitat i situar-nos allà on som, posar-ho tot en el nivell que pertoca.

És precisament el que feim en aquests moments per garantir que els mercats emparin el deute amb el qual sostenim gran part de les nostres inversions i serveis, tal com he dit, cal posar-ho tot en el nivell que pertoca. Ho feim per donar més impuls a l'economia productiva, donar confiança i mantenir i crear nous llocs de feina. I, per aconseguir-ho, el full de ruta passa per la següent seqüència: en primer lloc, és bàsic reduir el dèficit, només així podem garantir la cobertura del deute; en segon lloc, és indispensable equilibrar les nostres estructures a la nova realitat, perquè les institucions, igual que el país, també necessiten fer reformes en aquest sentit; en tercer lloc, hem de dedicar tots els nostres esforços a un objectiu suprem: reactivar l'economia per reprendre el creixement i la creació d'ocupació, és a dir, si reduïm el dèficit i les nostres estructures és per poder assolir l'objectiu prioritari, sortir de la crisi i tornar a créixer.

El Govern d'Espanya ha presentat unes mesures que ens obliguen per llei a prendre alguns acords, entre les quals abaixar els sous dels funcionaris un cinc per cent de mitjana. En definitiva, són un conjunt de mesures molt dures que afecten moltes persones gens sobrades de recursos econòmics. I precisament per aquesta qüestió és de justícia implicar també els sectors de les rendes més altes. Per això, ara és ben necessari practicar reajustaments fiscals que apliquin més progressivitat i que facin contribuir més els qui més tenen, iniciativa que ha d'anar acompanyada amb una intensa campanya de lluita contra el frau fiscal. I és igualment necessari que empresaris i sindicats pactin una reforma laboral que contribueixi a crear ocupació.

Totes aquestes mesures han d'estar adreçades a donar respostes als qui avui estan en una posició més dèbil: les persones en atur i, per tant, crear més llocs de feina. Les mesures establertes pel Govern d'Espanya obliguen també a fer un esforç als ajuntaments, als consells i a les comunitats autònomes. I he de dir que a les Illes Balears ja havíem iniciat aquest esforç. Recordaran perfectament que el pressupost de 2010 aprovat per aquest parlament ja va fer un ajustament molt fort. Vàrem abaixar un 5,8% els nostres pressuposts respecte de l'any anterior i vàrem abaixar un 6,5% el deute. De fet, en el pressupost de 2010 retallàrem 220 milions d'euros, gairebé un 0,7% del PIB de la comunitat autònoma. Ha estat la davallada més gran entre totes les comunitats autònomes espanyoles. Però ara tenim l'obligació d'augmentar aquest esforç. Per això he vengut aquí a proposar-los noves mesures amb la intenció i amb la necessitat que les consensuem. Estic obert a debatre-les avui, però també demà i fins que les puguem aprovar. Esper que sigui aviat, atesa la pressa que tenim.

Són un conjunt de mesures que representen un esforç col·lectiu. Si l'Estat ha demanat sacrificis a funcionaris, pensionistes i persones dependents, i ha ordenat retardar les inversions, nosaltres hi sumam un esforç propi. Un esforç que volem que sigui col·lectiu, i també amb mesures estructurals: racionalitzam i reduïm l'estructura política i administrativa, amb la qual cosa adquirim un esforç addicional: fer la mateixa feina amb menys mitjans; prioritzam les inversions; reduïm la despesa corrent; establim impostos progressius adreçats a les classes més altes i deixam a l'esguard les classes mitjanes; i cream un nou impost que pagaran les grans empreses l'activitat de les quals incideix en el medi ambient.

Amb aquestes mesures reduïm el dèficit, tal com ens demana el Govern d'Espanya. Però no són mesures únicament conjunturals, amb elles. Amb elles posam en marxa una reforma estructural de l'Administració autonòmica perquè sigui més ajustada i no hi hagi duplicitats, perquè sigui més eficaç: ara i en el futur.

Bàsicament el conjunt d'aquestes mesures no afectarà més d'un 4% de les inversions, que són cabdals per a la nostra recuperació. Mantenim un percentatge molt elevat de les inversions previstes: 900 milions d'euros d'inversió pública, en infraestructures i serveis. En conseqüència, vull proposar a aquesta cambra el següent Pla per a la disminució del dèficit públic de les Illes Balears. I ho faig des d'una doble convicció: la primera és que les decisions de calat, les ha de prendre qui té la responsabilitat de govern, però és indispensable generar al seu entorn el màxim consens possible, sobretot i més atesa la correlació de forces polítiques d'aquest parlament; i encara vaig més enllà: la reducció del dèficit públic i tots els problemes que se'n deriven és un procés que va més enllà de la legislatura, per això, és un pla que ha de tenir vigència fins al 2013. Atès que d'aquí a un any hi haurà un nou govern sortit de la propera consulta electoral, em sembla molt raonable que les mesures estiguin pactades, de manera que, governi qui governi, compti amb el suport de totes les forces polítiques en aquest àmbit tan cabdal per a la nostra comunitat i els seus ciutadans.

I la segona convicció és que la crisi econòmica ens ha mostrat com a ineludible la necessitat d'encarrilar l'Administració autonòmica cap a un nou model, cap a un nou camí de més eficàcia, eficiència i austeritat. Només així tindrem unes administracions realment útils al servei dels ciutadans i preparades per als nous temps de recuperació de l'activitat econòmica, perquè hem d'aprofitar l'oportunitat de fer, com he dit, reformes estructurals, reformes que, la meua voluntat és que siguin pactades, única manera com se'n garanteixi la continuïtat.

Pas, doncs, a descriure les línies d'actuació que els propòs.

En primer lloc: he decidit, tal com vaig anunciar ahir, fer una reducció de l'estructura política del Govern. Això -reiter-suposa un esforç addicional als responsables polítics, que hauran d'aconseguir els mateixos objectius amb més pocs mitjans. Suprimim ara dues conselleries, a les quals s'han d'afegir les altres dues que vàrem reduir fa pocs mesos i els càrrecs que ja hem eliminat. Aquesta mesura es completarà amb la disminució d'altres càrrecs de responsabilitat política del Govern i personal eventual.

La segona font d'estalvi són les mesures directes que provenen del Decret aprovat pel Congrés dels Diputats, que afecten sobretot la reducció d'una mitjana del 5 % dels salaris dels treballadors públics. I, per descomptat, davallarem tots els sous dels polítics de l'Administració autonòmica i dels gerents d'empreses públiques, amb la mateixa escala que ha marcat el Govern de l'Estat, uns sous que ja fa dos anys que estan congelats. Això implica, en aquest mig any d'aplicació durant el 2010, un estalvi de devers 30 milions d'euros.

La tercera mesura és la disminució del capítol de personal, que significarà també que les places no ocupades se suprimiran. Això implica un estalvi d'altres 7 milions d'euros.

En quart lloc, s'eliminaran aquelles inversions pròpies que encara no hem contractat. He de dir que enguany ja hem contractat una inversió pròpia de prop de 500 milions d'euros. De fet, la meitat d'aquestes inversions ja s'està executant, i la resta, ja s'ha adjudicat. L'eliminació d'aquelles inversions que encara no han iniciat els tràmits administratius corresponents les valoram en un estalvi de devers 30 milions d'euros.

Per tant, vull deixar ben clar que mantenim un esforç inversor molt gran: des del Govern i els seus organismes i a través dels convenis del Govern amb els consells insulars. A la xifra de 500 milions, cal afegir-hi uns altres 200 milions d'inversions de l'Estat compromeses per l'Estatut d'Autonomia, provinents del 2009 i que estan en diferents nivells d'execució; i altres 200 milions del 2010 que en aquest moment estan conveniant amb l'Estat. A més, tenim en marxa altres projectes de construcció d'escoles i centres de salut, que estam fent per cessions de crèdit, amb un volum econòmic força important. En relació amb aquest tema, l'únic que encara no sabem és de quina manera la retallada de l'Estat afectarà les inversions directes que efectua l'Estat a les Illes, sense perjudici que, sense cap dubte ni un, moltes d'elles ja estan en marxa, però aquí és encara on des dels distints ministeris no s'ha donat tota la informació.

La cinquena mesura que propòs és abordar un procés rigorós i profund de reestructuració del sector públic. Un sector que es va sobredimensionar, amb 169 ens de diferent perfil i naturalesa. Hem treballat de valent per tal d'ajustar-lo. Doncs bé, el que propòs és una reducció efectiva de 169 a 82 empreses públiques, és a dir, reduir el 50% el nombre d'entitats.

Ja hem reduït empreses de Comerç i fundacions d'Afers Socials. Ja hem començat a reduir empreses de Turisme i hem iniciat processos per reduir les relacionades amb la construcció. Aquests propers dies els lliurarem una proposta del conjunt que voldríem consensuar amb les forces polítiques. Millorant i racionalitzant la xarxa d'empreses públiques podrem reduir la despesa i millorar l'eficàcia sense necessitat de reduir llocs de feina. Perquè he de dir, també, que som de les comunitats autònomes amb un bon equilibri de treballadors públics, la qual cosa no vol dir que l'organització no s'hagi de racionalitzar, racionalització que abaratarà costos i donarà més eficàcia.

Ja hem pres mesures: hem eliminat empreses, n'hem iniciat la fusió d'altres i hem preparat la Llei del sector públic. En aquest sentit, m'agradaria que poguéssim acordar entre les diferents forces polítiques una proposta definitiva. Per això, els propòs que cada grup nomeni un representant que sigui l'interlocutor per consensuar una nova estructura del sector públic amb perspectives de futur. Però, a més, tots aquests moviments vénen acompanyats d'una acció directa sobre el pressupost del sector públic de les Balears. En concret, vull anunciar que farem una reducció del 5% del pressupost de cadascuna de les empreses, un cop detretes les partides corresponents a despeses financeres. El resultat, un estalvi que valoram en devers 33 milions d'euros.

La sisena mesura del Pla és l'adopció de decisions polítiques de contenció de despeses en unes àrees concretes que afecten les despeses generals i les subvencions. La capacitat d'estalvi en aquests dos apartats es pot xifrar al voltant dels 3 milions d'euros. És clar que si feim esforços grans en qüestions bàsiques, també n'hem de fer amb altres, que encara que no representin molts de doblers, no són prioritàries en aquests moments.

També vull dir que, en la televisió pública, des que començà la legislatura, hem rebaixat el seu pressupost en un 40%. Per tant, s'ha fet una retallada força important. Ara bé, atesa la situació que tenim en aquests moments, aquest ens haurà de participar també en els ajustaments amb una disminució que en aquests moments estam estudiant.

Fins aquí les mesures restrictives que afecten l'administració pública: aquests grans blocs econòmics afecten diferents partides de despesa, que en total suposaran un estalvi de més de 103 milions d'euros. Repetesc, són xifres que haurem d'afinar. Reduïm despeses en estructura política i administrativa, en retribucions públiques, i alentim algunes inversions.

Però aquest pla de reducció del dèficit públic aspira també a augmentar els ingressos. És important reduir despeses, però també és important que l'esforç sigui col·lectiu. I aquí, la meua proposta se centra a treballar amb un horitzó fiscal que afecti els trams de rendes més altes, deixant al marge les classes mitjanes, en un marc de col·laboració i solidaritat amb les persones més afectades per la crisi i pels ajustaments que se'n deriven.

He de dir que la capacitat tributària de la comunitat autònoma és molt concreta, i les actuacions que proposam es concentren en les figures tributàries següents.

Primer: impost de transmissions. Es tractaria d'eleva el tipus del 7% al 8%, de manera que s'homologàs amb la pujada corresponent de l'IVA; afectaria, en la meua proposta, les transmissions de béns immobles superiors a 450.000 euros, i la capacitat recaptatòria es pot xifrar al voltant dels 3 milions d'euros.

Segon: tram autonòmic de l'IRPF. S'aplicaria en una pujada d'un punt per a les rendes superiors a 100.000 euros anuals. I la capacitat recaptatòria se centra en uns 2 milions d'euros.

Tercer: successions. S'aplicaria una tarifa progressiva que aniria des de l'1%, en el tram de fins a 600.000 euros de base liquidable, fins al 20% per al tram superior als 3 milions d'euros. La capacitat recaptatòria s'aproxima als 8 milions d'euros.

Quart: proposam un impost ambiental que gravi actuacions econòmiques de grans empreses que incideixin en el medi ambient. La capacitat recaptatòria se xifra en uns 18 milions d'euros.

I cinquè: intensificam l'esforç contra el frau fiscal. Si ens veiem obligats a reduir els costos als funcionaris hem de cercar fórmules per reduir les altes xifres de frau que tenim. Ho farem de forma coordinada entre l'Agència Tributària Autònoma i la de l'Estat. Un esforç que ja es realitza i he de dir que s'aconsegueix una molt bona gestió en aquest sentit.

Aquest paquet de mesures fiscals podria significar una capacitat d'ingrés d'entre 25 i 30 milions d'euros, en funció de les liquidacions que es produeixin. Vull assenyalar que tant les xifres de les reduccions com dels impostos s'han fixat de manera molt mesurada en l'espera de la seva fixació definitiva i de les liquidacions en el cas dels impostos, com ja he dit.

Per tant, el conjunt d'iniciatives que acab de presentar, senyores i senyors diputats, compleixen tres objectius ben clars: signifiquen mantenir la inversió pública en vigor, dependent de la comunitat autònoma, com a eina decisiva per a la reactivació econòmica; suposen racionalitzar l'administració i iniciar un procés efectiu i tangible de reducció i ajustament del sector públic de la nostra comunitat; i ratifiquen, juntament amb la reducció ja feta en el pressupost 2010 de 220 milions d'euros, la retallada del dèficit públic de les Balears, fins a situar-lo en els límits establerts per la Unió Europea del 3% sobre el PIB.

Tenim un altre repte, perquè és cert que en la trajectòria de construcció de l'engrenatge autòmic hem anat creant duplicitats d'organismes en competències transferides als consells, perquè el Govern acostumava a mantenir-ne una petita part, i això ha fet que ben aviat es duplicassin accions entre unes i altres institucions. La meua idea és intentar eliminar totes les duplicitats i establir criteris de futur sobre les competències que, segons l'Estatut, s'haurien de transferir als consells. De fet, ja ens hem posat a fer feina en alguns temes com, per exemple, els esports. Però voldria compartir els criteris amb vostès i per això també els proposo una feina conjunta.

Per últim, he de fer una menció específica als ajuntaments. Em preocupen els efectes que tindrà l'ajustament sobre les polítiques que fins ara fa el Govern amb la participació municipal. N'hauré de fer una anàlisi acurada, per trobar-hi les millors solucions i per intensificar la tasca de racionalització i coordinació, he de dir que en relació amb aquest tema, en relació amb la situació dels ajuntaments i amb la clarificació de les distintes competències, abans que s'adoptàs aquest decret per part de l'Estat, ja havíem firmat un protocol amb la Federació de municipis per tal de conjuntament, Govern i Federació de municipis, anar eliminant totes aquelles coses que en aquest moment perjudiquen clarament els ajuntaments.

Senyores i senyors diputats, he començat la meua compareixença remarcant que la crisi ens ha situat en un replà més avall de l'escala quant a possibilitats de consum i de despesa. I convé que tothom en sigui ben conscient. Això ens obliga a fer una proposta austera dels instruments, però també de les polítiques. En poques paraules: la situació demana que els polítics tornem a valorar les prioritats amb contundència, assumint que, sense tenir cobertes les competències bàsiques i més importants, no es pot caure en la temptació d'emprendre noves iniciatives. I, sobretot, hem d'intentar prioritzar, en aquests moments, tot allò que ajudi a impulsar l'economia productiva.

D'altra banda, vull dir que durant tot aquest temps hem fet un gran esforç inversor a la comunitat autònoma que ha ajudat a crear llocs de feina i a reduir l'atur. Ara, encara dins el 2010, l'esforç és gran, però som conscients que serà difícil mantenir tant d'esforç des del sector públic, encara que mantenir inversions és una prioritat en moments en què el sector privat té dificultats i, per tant, hi dedicarem tots els esforços.

Per aquest motiu, és importantíssim actuar en tots aquells aspectes que facilitin la inversió a l'economia privada, una inversió que hauria d'anar dirigida d'acord amb el projecte de país que volem. I això necessita l'esforç de tothom, com el que hem fet darrerament, amb l'eliminació de places hoteleres irregulars i amb les facilitats per reconvertir i renovar establiments hotelers. Un acord que ens ha ajuntat a totes les forces per reconvertir la nostra principal indústria. Esper que aviat puguem fer el mateix amb la Platja de Palma, projecte en el qual totes les forces polítiques, en una reunió recent, han mostrat la seva disposició. Sens dubte, la reconversió de la nostra aposta turística, amb la millora de zones i establiments, és un dels més grans objectius que tenim en aquests moments.

També ho és diversificar el sector de serveis amb una projecció cap a l'educació, la innovació, les noves tecnologies i el reforçament dels sectors tradicionals.

I

Senyores i senyors, sé que tots tindrem punts de vista diferents de com hem arribat fins a aquí, de les causes, de les gestions... Repetesc, les opinions de tothom ja les hem discutit en moltes ocasions, però ara ens toca prendre decisions que van més enllà d'una situació puntual. Aquest país nostre necessita de l'esforç d'entesa de tots nosaltres, ara més que mai. I, mirin, senyors diputats i senyores diputades, si prenem les mesures conjunturals podem quedar molt a prop del 3% del dèficit. Si prenem les mesures estructurals podem ajudar a tenir una comunitat autònoma més sanejada i assegurarem un futur de més creixement amb més poc dèficit. Si pactam fórmules de transferències de competències als consells, amb la finalitat d'eliminar duplicitats, estalviarem molts de doblers. I si consensuam propostes com les que ja hem sabut consensuar i aprovar, donarem confiança i facilitats a l'economia. Però totes aquestes mesures impliquen consensos que van més enllà de les conjuntures, i per això pens que és bàsic que hi hagi grans acords.

En conclusió, senyores diputades i senyors diputats, he comparegut per explicar públicament en quina situació real ens trobam i quina és la proposta del Govern per afrontar-la amb les millors garanties de futur. Hem hagut de demanar a la ciutadania un major esforç i sacrifici dur i necessari. El Govern i tota l'administració pública fa, amb aquestes mesures, el mateix esforç d'austeritat, de sacrifici, d'eficàcia i de treball per al futur.

Les noves decisions, les que afecten la ciutadania i les que afecten l'Administració, són l'instrument necessari per sortir més aviat i millor de les greus dificultats que afecten tots els ciutadans i ciutadanes del país i les seves institucions.

L'objectiu del sacrifici no és altre que arribar, al més aviat possible, a la recuperació econòmica, la creació de llocs de feina i l'assoliment d'una prosperitat compartida per tots els ciutadans en el seu conjunt, un camí que varem emprendre amb el Pacte per la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social i que està donant bons resultats.

Les Balears són -ho han confirmat els analistes- una de les comunitats que comença a detectar signes positius de repunt econòmic. Amb les noves mesures, volem intensificar i accelerar aquest procés.

Per tot això, tenc plena confiança en el sentit de la responsabilitat dels grups polítics i també dels agents econòmics i socials. Sé que aportaran idees constructives per emprendre les mesures d'ajustament més adients que aixecaran la corba del creixement, i ho faran exhibint els valors de la confiança, la solidaritat, i el sentit de futur i de país.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President. Passam ara a les intervencions dels grups parlamentaris. Primerament per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Melià. Es dividiran el temps? Per tant, té deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern.

Per començar des d'Unió Mallorca considerem dues evidències que esperem compartir. La primera evidència, no podem viure per damunt de les nostres possibilitats, encara que aquestes possibilitats siguin fruit de la injustícia d'un dèficit fiscal el qual em referiré posteriorment.

Segona evidència, no podem ofegar l'activitat econòmica, al contrari, la nostra prioritat com a país ha de ser donar més força i empenta, més dinamisme a aquesta activitat econòmica, i això té concrecions, concrecions que hem demostrat aquí, com vostè ha dit, amb el recent acord assolit entre tots els partits per a la renovació i la modernització de la nostra planta hotelera i, per tant, de la principal indústria del país. I això té concrecions allà, a Madrid, com podria demostrar la més que necessària reforma del mercat laboral, a la qual vostè també s'ha referit. En resum, el que vostè ha dit, l'economia productiva com a obsessió.

Constatades aquestes dues evidències, també volem contextualitzar el debat amb dues dades. La primera, Espanya té un dèficit públic excessiu, i aquest excés s'ha de corregir, i aquesta correcció, davant la inacció del Govern central ens ha vingut imposada per la Unió Europea i per Brussel·les,

concreció imperiosa, atesa la política econòmica erràtica, improvisada i nefasta del Govern socialista del president Zapatero. No podem oblidar l'origen del debat que ens ocupa en aquests moments i és aquesta correcció i aquesta política.

Segona dada de contextualització, Balears ha patit i pateix un alarmant dèficit fiscal. Aquí, en aquest debat d'avui, en aquesta compareixença, parlem de dèficit públic i d'endeutament, i no és casualitat que les comunitats autònomes més endeutades, com les Illes Balears, siguin les que pateixen més les injustícies del model de finançament de les comunitats autònomes, una injustícia que a dia d'avui no s'ha corregit, en tot cas s'ha atenuat una miqueta, però que continua provocant endeutament en aquesta comunitat autònoma.

Contextualitzat el debat, passam molt ràpidament a les mesures que vostè ha presentat aquí en aquesta compareixença. Bàsicament al nostre entendre, a l'entendre d'Unió Mallorca, podem agrupar aquestes mesures en dos grans capítols, en dos grans blocs: el retall de la despesa i la pujada d'impostos.

En relació amb el retall de la despesa. És coneguda la postura d'Unió Mallorca, ahir ja la varem fer pública, que en general som favorables a aquestes mesures. És evident que vivim moments de crisi econòmica, que no podem viure per damunt de les nostres possibilitats i que, per tant, ens toca fer un sobreesforç, un esforç que es va fer en els pressuposts del 2010, però que ara toca incrementar. Per tant, estam bàsicament d'acord amb la xifra del voltant de 100 milions d'euros que vostè proposa retallar. Era ben hora, al nostre mode de veure, que es reduís l'estructura política del Govern, perquè fins ara l'única reducció s'havia produït per l'expulsió d'Unió Mallorca, però realment un esforç de contenció del Govern no existia. I també hem de constatar que aquí només veim una part del Govern fent aquest esforç. N'hi ha d'altres que es veu que es resisteixen molt, volen pujar els impostos, però no volen abandonar les cadires.

(Remor de veus i petit aldarull)

Ens preocupa, i vostè no ho ha concretat, Sr. President, ens preocupa molt el tema de les inversions de l'Estat i ens preocupa perquè vostè sap i coneix que Unió Mallorca es va rompre les banyes per aprovar un conveni de carreteres al Consell Insular de Mallorca, que possibilita l'arribada de les inversions d'aquests convenis de carreteres. Per tant, com comprendrà, per a nosaltres és una prioritat i una necessitat que aquest conveni es compleixi i que aquest pla de carreteres s'executi. Bé, en general, per tant, estam d'acord amb aquest retall de la despesa i li mostrem el nostre suport a aquestes mesures, suport que lògicament com vostè apel·lava, es fa des del consens i des de la responsabilitat que assumim des de l'oposició.

Amb el segon capítol, amb el segon bloc de les seves mesures ja no hi estam tant d'acord, la pujada d'impostos. En moment de crisi econòmica no hem de penalitzar l'economia ni hem de perjudicar el consum. I apujar impostos és penalitzar l'economia i perjudicar el consum. Per tant, entendrà que des d'aquest punt de vista tan simple, no podem estar d'acord en general amb una pujada d'impostos, per molt que aquesta pujada d'impostos es vulgui acolorir, millorar, endolcir amb les rendes altes, la solidaritat i la progressivitat, progressivitat que

ja existeix, els que més tenen ja paguen més, com no pot ser d'altra manera. Sí, Sr. Antich, a l'IRPF no paguen els que més tenen? Això em pareix que no ofereix molta discussió.

Dit això, a grans trets, en el capítol d'augment d'impostos sí que li direm que estam disposats a estudiar i analitzar amb més detall el tema de l'impost de l'ISIQUEMA, de l'impost a les empreses contaminants, aquestes empreses multinacionals que ja es va implantar a les Illes Balears amb un govern d'un altre color polític i que ara vostè proposa recuperar. Entenem que aquesta és una actuació de detall, molt específica, no generalista i per tant, pot sortir de la nostra filosofia general que és no augmentar impostos i no augmentar tributs.

Dit tot això, també li volem manifestar que evidentment la lluita contra les duplicitats administratives és imprescindible, i aquesta comunitat pateix molt aquesta situació. Com també és imprescindible suavitzar i fer més tranquil·la aquesta transició econòmica als ajuntaments, perquè realment les mesures de Zapatero han penalitzat, han castigat d'una manera molt injusta els nostres ajuntaments; i a això, Unió Mallorquina s'hi oposa frontalment, com hem fet públic. Necessitam creixement, necessitam recuperar l'economia, necessitam sentit de país, consens i responsabilitat. Unió Mallorquina li ofereix aquest consens i responsabilitat, ens assurem sempre que vostè vulgui, però tenim ben present que la nostra prioritat no és pujar impostos, no és penalitzar l'economia, la nostra prioritat és que hi hagi més dinamisme econòmic, que la maquinària funcioni millor, que el motor carburí a les totes i que sortim de la crisi el més aviat possible.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President, abans de comentar les mesures concretes que ha exposat a la cambra, s'imposa fer una reflexió inicial sobre la situació global en què malauradament ens trobam. Així cal en primer lloc referir-se a les mesures anunciades gairebé per sorpresa pel president del Govern de l'Estat, Sr. Rodríguez Zapatero. Propostes anomenades eufemísticament "mesures per accelerar la reducció del dèficit" i que ha ratificat per una pírrica majoria el Congrés dels Diputats. Tenim una situació econòmica greu, molt greu. Des del BLOC i PSM-Verds assumim que la situació és difícil i assumim que cal fer-hi front. Les actituds negacionistes, per cert com va fomentar el mateix president Rodríguez Zapatero són irresponsables. També és irresponsable la frivolitat del Partit Popular que demana més i més despesa i alhora una reducció dràstica, tot sempre sense augmentar ingressos. Avui mateix acabam d'aprovar un increment de 200 milions d'euros de despesa.

La nostra posició és clara, l'hem feta pública, coincidim, com crec que coincidiran totes les forces polítiques, en la necessitat de retallar el dèficit. Una altra cosa és si s'ha esperat massa, si les mesures són les adequades o si ens hem sentit enganats pel canvi de discurs del Sr. Rodríguez Zapatero, que de la nit al dia ha passat d'anunciar la imminent recuperació de l'economia a dibuixar-nos un panorama gairebé apocalíptic. S'havien de prendre mesures, prendre mesures sí, però aquestes?, al nostre parer hi havia alternatives clares a fer recaure el pes de la crisi econòmica -que no han provocat- sobre pensionistes, treballadors del sector públic i persones dependents, sense oblidar la retallada a les corporacions locals i als projectes de cooperació. Des del nostre punt de vista el Govern de ZP ha pres gairebé les mateixes mesures que hauria pogut prendre un govern de dretes. Tornaré més endavant a parlar de les mesures alternatives que es podrien prendre.

Ara, però, permetin-me que destaquï que la situació actual ha deixat ben a la vista les mancances profundes del nostre sistema autonòmic. Les decisions preses a Madrid unilateralment, sense la més mínima consulta a agents socials, a les comunitats autònomes ni a ningú, ens forcen a portar a terme actuacions no consensuades, a trencar acords assolits en el nostre àmbit competencial, a fer una política econòmica que no té en compte la realitat pròpia del nostre país. Les Illes Balears ja han fet un enorme esforç per contenir la despesa i hem concentrat el gruix del nostre pressupost en educació, sanitat i serveis socials. S'ha fet per tant un esforç suplementari perquè no acabin patint les retallades els serveis bàsics fonamentals per als ciutadans, esforç molt més meritori si tenim en compte el dèficit històric de finançament que hem patit i que l'Estat, governi qui governi a Madrid, mai no ha volgut solucionar.

En el debat pressupostari del passat octubre, el conseller d'Economia i Hisenda textualment afirmava que "resulta difícil fer un pressupost més auster, a no ser que es vulgui entrar en el risc de constreynir les prestacions més bàsiques". I efectivament tenia raó el Sr. Manera en la seva apreciació. S'aprovà un pressupost molt auster, on es realitzava un enorme esforç de contenció en la despesa que posteriorment s'ha complementat amb la reducció de conselleries, direccions generals, empreses públiques i despesa corrent. Però mentre el Govern de les Illes Balears feia aquest esforç, no era precisament aquesta la tònica general de moltes de les administracions autonòmiques o estatals. No s'ha de tenir en compte això? No s'ha de valorar l'esforç previ fet ja per la nostra administració? Pel que sembla, idò no. Des del Govern de l'Estat s'ha fet taula rassa i les realitats econòmiques diferenciades no han estat ni considerades. És la demostració clara i llampant de les profundes mancances de l'arquitectura de l'anomenat estat de les autonomies. Ha bastat un "decretarro" de Madrid perquè ens haguem de llegar a les instruccions rebudes.

I parlant d'ingerències del Govern de l'Estat, permetin-me un breu comentari. El nostre grup parlamentari pensa que les retribucions dels càrrecs públics s'han d'ajustar a aquesta nova realitat econòmica, com no pot ser d'altra manera i com vostè ha anunciat avui. Però allò que és intolerable és que el delegat del Govern espanyol a les Illes Balears es cregui amb el dret de reclamar al Govern de les Illes Balears i a aquesta mateixa cambra que prengui mesures. El delegat del Govern estatal, un càrrec digitat, no té cap atribució per reclamar res de res a les institucions d'autogovern de les Illes Balears. Fins aquí podríem arribar! El delegat del Govern que es dediqui a les seves tasques, que apliqui les retallades pressupostàries a la seva pròpia delegació i deixi d'actuar com un procònsol imperial. A les Illes Balears no necessitam la seva tutela, ni molt manco les seves exigències per prendre les nostres pròpies decisions.

Dit això, tornem a les mesures anunciades pel Sr. Rodríguez Zapatero. Anem per parts, ja he dit que consideram que prendre mesures era necessari, però -afegesc- aquestes no eren les mesures necessàries. Hi havia alternatives socialment més justes i progressistes. Una d'aquestes mesures més justes, jo mateix i vostè també, Sr. Antich, l'hem posada sobre la taula: l'esforç per front al dèficit també l'han de fer les rendes més altes. Sembla ser que el Govern de l'Estat ara ha plantejat un impost sobre les grans fortunes, això sí, s'anuncia com una mesura provisional, sense data, sense concreció, sense quantificació.

Mentre esperam que això se concreti, molts de ciutadans i ciutadanes davant l'anunci del Sr. Zapatero, es demanen amb tota lògica, per què no es retalla la despesa militar?, per què no eliminar les prehistòriques diputacions provincials?, per què no deixar reduïdes als aspectes més bàsics i mínims les delegacions del Govern espanyol, si al cap i a la fi com s'ha dit moltes vegades, tots som estat?, per què no suprimir -i això fa anys que ho reclamam- ministeris que tenen les competències transferides a les comunitats autònomes i deixar-nos de duplicitats absurdes i costoses duplicitats?, per què es varen prendre en el passat recent tota una sèrie de mesures econòmiques electoralistes que ens han hipotecat i que ara han ajudat a agreujar aquesta situació?, per què no hi ha cap mesura contra el frau fiscal? I així podria seguir. Els assegureu, senyores diputades, senyors diputats, que mesures d'aquestes característiques molt més justes i progressistes, l'esforç que s'ha fet recaure sobre pensionistes, persones amb dependència i treballadors públics es podria haver evitat o almanco minvar molt.

La darrera sorpresa del decret llei del Govern espanyol ha estat la prohibició d'endeutament a les corporacions locals. Una mesura, una vegada més, no consensuada i que carrega un gran esforç sobre, precisament, les administracions més properes al ciutadà i que tenen ja un gran problema de finançament. Ara és de preveure que no podran fer front a part dels serveis que presten als ciutadans. Sr. Antich, s'ha d'exigir al Govern del Sr. Rodríguez Zapatero una rectificació de mesures com aquesta. Per cert, l'estalvi que suposa tot el conjunt d'aquestes propostes aprovades pel Govern espanyol, si fa no fa uns 15.000 milions d'euros, equivalen a allò que el mateix Govern estatal ha gastat amb el Pla E, primer donant doblers per a inversions als ajuntaments, amb l'única finalitat d'allargar un poquet més l'agonia de l'atur en el sector de la construcció i després hem de retallar despesa pública per la mateixa quantitat. Kafkià!

A tot això cal afegir que els efectes d'aquestes mesures sobre el consum i les inversions allargaran la sortida de la crisi econòmica

Aquesta és a gran trets la posició política del Grup Parlamentari BLOC i PSM-Verds sobre les mesures del Sr. Zapatero. Però si ens preocupa la direcció que ha pres el Govern del senyor ZP també ens preocupa la posició del Partit Popular. El principal partit de l'oposició en el Congrés dels Diputats i en aquesta cambra ha demostrat una actuació erràtica. Les úniques alternatives que presenta el PP aquí i a Madrid són menys ingressos i més despeses -avui n'hem tengut un exemple-, la fórmula, per cert, que ens ha duit a l'actual dèficit. Si el Govern espanyol del PSOE ens ha decebut profundament, l'alternativa del PP ens espanta.

(Remor de veus)

En definitiva, que sigui qui sigui qui governi l'Estat, mal negoci és per a les Illes Balears això que anomenam Espanya.

(Continua la remor de veus)

Per tot el que he exposat, les institucions d'autogovern de les Illes Balears hem d'exigir unànimement que es tengui en compte el nostre esforç de reducció de pressupost ja fet, afegit al dèficit històric de finançament. No podem acceptar sense emperons els posicionaments seguits a Madrid de retallades per les equivocacions del mateix govern de l'Estat. Però en tot cas, Sr. Antich, malgrat la nostra discrepància amb les actuacions de Madrid, serem, com sempre ho hem estat, responsables. Formam part del Govern que vostè encapçala, complirem els nostres compromisos i continuarem treballant per recuperar per a les Illes Balears una època de bonança basada en el desenvolupament sostenible, l'economia productiva i el benestar social. Per això, Sr. Antich, ens sumam a l'esforç que més enllà de les mesures imposades des de Madrid el Govern de les Illes Balears ha dissenyat per sanejar la nostra economia.

Sr. Antich, les mesures que vostè ha exposat a la seva intervenció són al nostre entendre progressistes, ajustades a la nostra realitat econòmica i social, i decidides a afrontar la problemàtica en què ara ens trobam. A diferència del que no ha fet el govern de ZP, aquí proposam la millora dels ingressos de la comunitat autònoma fent èmfasi en la fiscalitat per les rendes més altes i en la fiscalitat mediambiental; demanam a l'oposició que s'hi sumi. A diferència del que no ha fet el Govern espanyol hem entrat en la racionalització de l'administració; ja ho havíem fet, i ara continuam incidint en aquest tema reduint més el sector públic i reduint el nombre d'alts càrrecs de l'administració, i el futur immediat és clar: l'estructura autonòmica ha d'evitar duplicitats i s'ha de primar en favor dels consells insulars. I a diferència del que s'ha fet a Madrid hem afectat mínimament les inversions, que han de ser un dels motors de la recuperació econòmica; hem assegurat les inversions per a la millora del transport públic, les inversions mediambientals i en infraestructures educatives i sanitàries.

Sra. Presidenta, si em permet un minut ja acab.

Moltes gràcies.

(Intervenció inaudible)

En definitiva, senyores diputades i senyors diputats, en definitiva, Sr. Antich, el que ha de fer en aquests moments el Govern d'aquest país, el nostre govern, és fer front a les adversitats i tenir la voluntat política i la capacitat suficient per aplicar un paquet de mesures propi, clarament progressista i pensat per donar resposta a les necessitats socials dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, com aquest que acaba d'exposar.

Sr. Antich, no perdi de vista una realitat cada vegada més òbvia: el Sr. Rodríguez Zapatero a hores d'ara, des del nostre punt de vista, és un dirigent polític amortitzat. Malgrat sigui difícil per a vostè, Sr. President, planti cara a la situació, no es deixi arrossegar al desastre per les mesures antisocials, erràtiques i equivocades dictades pel govern Zapatero. No oblidí que davant de qualsevol altra consideració vostè és el president d'aquest país. Des del BLOC i PSM-Verds manifestam el nostre desacord amb tot allò que suposi una retallada als drets socials i a l'estat del benestar, però a la vegada no caurem en el catastrofisme propi de la dreta i continuarem treballant per un país més pròsper i més just. En aquest sentit continuarem actuant des del principi de lleialtat mútua en aquest govern de pacte, des de la ferma voluntat del compliment dels compromisos programàtics i des de la responsabilitat davant la ciutadania d'aquest país. En això estam.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló.

Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, no nos puede haber ninguna duda que el mundo que conocemos está cambiando a una velocidad que realmente nos impide darnos cuenta de la dimensión de lo que está pasando, hasta el punto de que podemos tener la seguridad de que la estructura socioeconómica los próximos años va a ser completamente distinta a la anterior a la crisis, especialmente para Europa, y si ese nuestro gran país que es Europa cambia nuestro pequeño país, que lo son estas islas, cambiará también, no nos puede haber ninguna duda.

La crisis económica ha pasado una primera fase en la que los gobiernos han tenido que subvenir con ayudas públicas tanto a los mercados financieros como a los principales sectores productivos, lo que ha disparado el déficit. Ahora que comienza a haber perspectivas de crecimiento, aunque muy reducidas, nos vemos obligados a controlar el déficit para salvar la solvencia de nuestras economías y especialmente la fortaleza de nuestra moneda común, el euro. Las medidas que se están tomando ahora no son tanto medidas de lucha contra la crisis sino medidas para fortalecer nuestra moneda común.

La Unión Europea ha cambiado mucho en solamente un par de meses. A nivel colectivo ha cambiado algunos de sus tabúes más sólidos; yo no sé si llamarlos bandazos de la Unión Europea o un ajustarse a las circunstancias. Les pondré algún ejemplo que ya ha puesto también el Sr. Presidente. Europa nunca había intervenido para evitar la especulación en el mercado financiero, nunca; pues bien, se acaba de crear un fondo para asegurar la estabilidad financiera del euro con una dotación de 750.000 millones de euros, algo que era impensable una sola semana antes. La activación de los rescates que tienen previstos se hará por la Comisión, ya no será por unanimidad del Consejo, es decir, de los gobiernos, algo impensable una semana antes. El mecanismo de rescate ya no funcionará caso por caso sino por tres años, algo también impensable una semana antes. Bandazos, adaptarse a la situación; desde luego, como decía, todo va muy rápido.

Y a nivel de estados nacionales todos tienen claro lo que se tiene que hacer; veamos algunos ejemplos, aunque les adelanto que todos hacen lo mismo, todos: recortes en el gasto y subida de impuestos. Veamos.

Portugal, congelación de salarios de funcionarios y rebaja en un 5% del sueldo de los políticos. Se han congelado las inversiones, especialmente en la conexión por AVE con España, que es un tema muy importante para ellos, también se ha congelado. El IVA aumentará un 1% en todos los escalones y el tipo normal pasa del 20 al 21%; se crea también un impuesto sobre el capital.

Italia congelará tres años los salarios de los funcionarios, rebaja sueldos entre un 5 y un 10% de los políticos, eso sí, Italia, tan especial, pues sí que hace mucho hincapié en las restricciones a las ayudas a los discapacitados; para la clase política también hay recortes, eso sí. Impuestos; impuestos Italia pone pocos, la verdad; cuotas fiscales de las opciones por acciones y los bonos variables en stock privado que suben un 10%.

Irlanda, recortes en el gasto. Baja un 5% el sueldo de los funcionarios para los próximos dos años y ha recortado el gobierno también sus salarios en un 25%. Los gastos sociales en Irlanda se bajan un 5%. Impuestos, se crea una nueva tasa verde sobre los carburantes.

Alemania, recortes en el gasto. Está estudiándose en Alemania un plan de austeridad cuyo objetivo es ahorrar 10.000 millones al año de aquí al 2016, una cantidad muy seria. Impuestos; Merkel, que tenía que hacer una gran rebaja de impuestos -¿se acuerdan?, hace poco se presentó a las elecciones y la coalición con el partido con el que gobierna imponía que hubiera una importantísima rebaja de impuestos-

congelada la rebaja de impuestos y vamos a ver qué pasa en los próximos días.

Francia, recorte del gasto. Francia recortará, congelará el gasto público para los próximos tres años, los costes operativos estatales se reducirán al 10%, retrasará la edad de jubilación tres años más, etc., etc. Impuestos; retira los estímulos fiscales y genera un gravamen extra destinado a las rentas más altas, igual va contra la economía productiva, como se dice aquí por algunos representantes políticos.

Reino Unido, recorte del gasto. Se congela la contratación de nuevos funcionarios, se hacen muchos pequeños recortes de momento -es un gobierno nuevo-, se retiran incluso las cartillas de ahorro con dinero público para los recién nacidos, y respecto a los impuestos el gobierno conservador recién elegido sube el IVA del 15 al 17,5% de los impuestos, perdón, hasta el 17,5, y aumenta el 0,5 las cotizaciones sociales, el gobierno conservador británico recién estrenado.

A la vista de lo expuesto parece que vamos por el camino que marcó Cardoso cuando aseguró que la economía ya está globalizada y que lo que hay que hacer es globalizar la política. Esto es lo que pasa en toda Europa. Al que no le parezca bien estar en España pues si quiere irse a otro sitio tendrá que ir hacia África, porque hacia el norte todo el mundo hace lo mismo.

La lección de esta crisis deja al descubierto errores estructurales desde luego en la economía de la Unión Europea. Mientras no se sepan crear mecanismos económicos que vayan más allá de una unión monetaria será difícil que la Unión Europea pueda resolver de manera coherente todos los problemas de la deuda pública que afronta. El ideal del euro puede poner en jaque las bases de toda la economía europea.

Pues bien, las medidas del gobierno de España ya las conocen. Las de Baleares también porque las ha expuesto el presidente del Govern. Ahora podemos discutir dos cuestiones, la primera, ¿es correcto seguir ahora una política de reducción del déficit?; y la segunda, ¿hay una alternativa mejor y más eficiente para reducir el déficit que la expuesta por el Gobierno? Esas son las dos preguntas que hemos de afrontar aquí, lo demás es puro teatro.

Primera, corrección de reducir el déficit. ¿Cuál es la finalidad?, aumentar la solvencia para conseguir abaratar la deuda y asegurar la fortaleza del euro, esta es la finalidad, finalmente. El inconveniente de reducir el déficit naturalmente es que se reduce el crecimiento, lo que conlleva más paro. Cualquier política de reducción del déficit disminuye el crecimiento en cuanto que sustrae la actividad de uno de los principales agentes de la actividad económica, que no es el Estado, y no nos conviene olvidarnos de ello. ¿El momento es adecuado? ¿Se debían de haber tomado antes? Miren, España está acabando en este momento de salir de la recesión al menos en los números: aumentan el consumo, las exportaciones, ha disminuido la morosidad, etc. Cierto es que esa mejora no se ha trasladado ni se trasladará de forma efectiva a las familias hacia dentro de un cierto tiempo, pero si se hubieran tomado las medidas antes ahora no tendríamos ni ese dato esperanzador.

Veamos, ¿la oposición estaba de acuerdo o no con reducir el déficit? Leo, Sr. Rajoy, 9 de febrero de 2010, no hace mucho tiempo; propone abaratar el despido y congelar el sueldo a los funcionarios, y además indica sobre la reforma de las pensiones que se muestra partidario de aumentar la edad de jubilación, y dice el Sr. Rajoy: “Si gobernara propondría congelar el sueldo de los funcionarios este año”, bueno, lo congeló en el 96 cuando las cosas iban bien, “y tendría dos prioridades, reducir el déficit y la deuda pública”, lo que sabe que es duro y antipático y hay que reestructurar también el sistema financiero español; es decir, hay que reducir el déficit, esto dice el Sr. Rajoy. Ahora bien, igual que ha dicho esto seguro que sus señorías pueden contar otras declaraciones en las que dirá todo lo contrario al día siguiente, pero por lo menos algún día lo dijo.

¿Hay una alternativa mejor a la propuesta por el Gobierno para reducir el déficit? Si estamos de acuerdo en que se debe reducir veamos si hay un camino mejor. Tengo delante la que expuso el Sr. Rajoy el pasado 5 de mayo -si fuera un yogur no habría caducado, el 5 de mayo-, cuando tuvo lugar la reunión entre el presidente Zapatero y el Sr. Rajoy, y presentó un documento el Partido Popular de medidas que proponía. Primero, atiendan bien, derogación de subida del IVA; esto supondría aumentar el déficit en 5.150 millones de euros. Segundo, derogación de la subida de la imposición sobre el ahorro; esto supondría aumentar el déficit en 800 millones de euros. Tercero, mantenimiento de la deducción por vivienda habitual; esto supondría aumentar el déficit en 250 millones de euros. Cuarto, reducción de dos puntos de las cotizaciones sociales; esto supondría aumentar el déficit en 6.000 millones de euros. Sigamos; reducción sin condiciones de 5 puntos del impuesto de sociedades a las PIME; esto supondría aumentar el déficit en 1.400 millones de euros. Otras rebajas fiscales pequeñas: IVA super reducido, planes de pensiones, etc., 900 millones de euros. Total, 14.500 millones de euros de más déficit para reducir el déficit; ¿alguien lo entiende? Son medidas del día 5. Si está de acuerdo en reducir el déficit y propone medidas para subir el déficit en 15.000 millones, algo está pasando. El Sr. Rajoy no es tonto pero está tomando por eso a los demás ciudadanos de este país. Miren, es el único caso en que para reducir el déficit se proponen medidas que lo amplían.

Cuestiones concretas, vamos a ver algunas. Las pensiones. Estamos asistiendo a una cierta demagogia sobre el sistema de pensiones. ¿Cuál es la posición del Partido Popular sobre las pensiones? Se lo diré; campaña electoral de 2008, el Sr. Manuel Pizarro dice que se han de privatizar las pensiones, esa es la posición del Partido Popular, la campaña electoral, cuando se presentó ante los españoles; a lo mejor por eso no salió el Sr. Rajoy. Es más, alguien me podría decir “bueno, eso era el Sr. Pizarro, que ya es historia”. Veamos, ¿el Partido Popular anima a los planes de pensiones?; vamos a ver. En su página web, sección “Nuestras ideas”, sus ideas; pensiones, punto 10, “hay que reforzar la cultura de ahorro y previsión de los ciudadanos fortaleciendo la responsabilidad personal y social ante el envejecimiento...” y, atiendan bien, dice “...extendiendo los instrumentos complementarios de ahorro para la jubilación como mecanismo de mejora del bienestar de nuestros mayores”. ¿Qué significa esto?, esto supone aceptar una insuficiencia estructural y crónica del sistema de pensiones. En lugar de mejorar las pensiones al nivel necesario para el bienestar de los mayores, se proponen complementos de ahorro privado, exactamente esto, esa es la fe en el sistema de pensiones del que

ahora parecen los grandes adalides. Y cuando el Sr. Zapatero anunció el 7 de septiembre del año 2008 su intención de subir las pensiones mínimas un 6% para el año 2009, ¿cuál fue la reacción del PP? Sra. de Cospedal: “Lo que no puede hacer un presidente es decir que sube las pensiones cuando hay menos afiliados a la Seguridad Social”; ¿es que ahora hay más afiliados a la Seguridad Social?, ¿ahora hay más?

(Intervenció inaudible i remor de veus)

Soraya Sáenz de Santamaría, el mismo día: “Las pensiones no están para anuncios mediáticos del Gobierno...”

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...están para ir actualizándose a medida que pueda la capacidad económica del país”, ¿y si ahora no hay capacidad económica en el país? Bueno.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Se puede hablar de ZP y se puede hablar también de todas las alternativas que hay. Todos tienen que ver cuáles son las alternativas que existen.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats..., senyors diputats, una mica de silenci, una mica de silenci. Sr. Diéguez, ajusti's al tema de la intervenció.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo, Sra. Presidenta, acabo. Las medidas que se están tomando son impopulares y desagradables, tanto para quien las decide como para quien las soporta, pero ésa no es la cuestión, la cuestión es si son acertadas o no son acertadas.

Todos tenemos la convicción de que las medidas del Gobierno no sólo son las que se toman en todos los países sino que son además las que el Gobierno debe tomar. No hay nadie tan simple como para creer que si el Partido Popular estuviera gobernando se tomarían medidas distintas. Dicen que el Gobierno de España, al tomar medidas de reducción del déficit, está poniendo en riesgo su futuro electoral; cuando un gobierno sacrifica su futuro electoral por la estabilidad de España el Partido Popular está intentando sacrificar la estabilidad de España para asegurar su futuro electoral.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies... Pel Grup Parlamentari Popular, el seu portaveu, Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. President del Govern, abans de res he de dir per què som aquí. Aquí hi ha dues sol·licituds, la seva de compareixer i abans la nostra perquè comparegui, davant uns fets que han commocionat la ciutadania. No perdem de vista que aquí el que ha passat és que s'ha dictat un decret on per primera vegada a la història, que jo recordi, es retallen els salaris dels treballadors públics d'una forma directa i clara. Per tant no perdem de vista el que han fet altres que han governat abans i el que fan els que governen ara, perquè hem de centrar un poquet les coses.

Sr. President, ¿per què varem demanar la seva compareixença? Varem demanar la seva compareixença perquè ens semblava imprescindible, ineludible que vos venguéssiu aquí a explicar-nos de quina manera ens afecten les mesures de l'Administració de l'Estat, de quina manera impactarien aquestes decisions dins la nostra societat i dins la nostra economia productiva i dins les Illes Balears, i per tant valia la pena fer aquest debat per poder escoltar-lo, a vostè, i subratllar una vegada més la quantitat de coses contradictòries que ha dit vostè des d'aquesta tribuna.

Jo, Sr. President, no faré com altres vegades he fet, un retall de qüestions que s'han dit aquí: el seu mateix discurs d'investidura, debats de l'estat de la comunitat, coses que s'han discutit en aquesta cambra; no tenc temps avui ni ganes tampoc de fer cites. Jo l'escolt, a vostè, amb molt d'interès, el llegesc amb molt d'interès, i el rellegesc, Sr. President, i tenc la impressió que si vostè es rellegís vostè mateix com jo el rellegesc no pujaria a aquesta tribuna, Sr. President, no pujaria a aquesta tribuna. Vostè aquí ha dit coses molt contradictòries amb el que avui ens explica. Record molt bé el debat promogut dia 28 de juliol del 2008, on aquí ja es va debatre la situació econòmica; record molt bé les propostes que el Grup Popular havia fet el dia abans i record molt bé el menyspreu amb què foren tractades. Moltes d'elles figuren en el catàleg que vostè avui presenta.

Es diu, a més, es diu, Sr. President, que s'ha fet ja enguany un gran esforç, s'ha baixat el pressupost de la nostra comunitat, i és vera, però no es diu que l'any anterior es va incrementar en un 7%, i l'any anterior de l'anterior, el 2008, que ja teníem la visió que les coses no anaven bé i ho diguérem en aquesta tribuna, el pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Sr. President, va pujar un 15%, va pujar un 15% que va ser el que més va pujar de tot Espanya, convé recordar-ho.

(Remor de veus)

Per tant quan vostè diu aquestes mitges veritats també ha de recordar que si ha fet aquest esforç ara no ho va saber fer quan alguns ja li ho demanàvem i quan molts d'indicadors ja li ho aconsellaven, Sr. President.

Ara ve avui aquí amb dos tipus de mesures. Al nostre parer unes són insuficients i altres inacceptables. Les que retallen la despesa pública estan en la bona direcció; moltes d'elles -insistes- ja han estat motiu de debat altres vegades en aquesta cambra, i per tant nosaltres ens sumam i acceptam que puguin ser motiu d'un pacte i d'un gran debat per dur-les endavant. Altres ens semblen, sincerament, inacceptables com és tota la qüestió impositiva a la qual em referiré després.

Falta desmuntar més aparell de poder, falta aprimar més l'administració, falta pressió sobre les altres administracions, vostè és el president de les Illes Balears, ha de tenir o hauria de tenir lideratge sobre les altres administracions de les Illes Balears, sobre els consells insulars, sobre els ajuntaments. Vostè lidera la política de les Illes Balears i vostè ha d'exercir pressió sobre les institucions que diuen, no és que quan ens transfereixen alguna cosa el Govern es queda alguna competència i com sabem, naturalment, l'òrgan crea la funció i això és veritat que ha succeït, però també és veritat que les administracions que han rebut aquestes competències també s'han cuidat poc de dinamitzar-se i de contextualitzar-se, i aquesta és una realitat.

L'esforç, Sr. President, és insuficient, no basta dir, com diu la Sra. Armengol alegrement, que paguin els rics, llavors parlarem d'aquesta qüestió, la qüestió no és només que paguin els rics, per dir això amb autoritat cal retallar molta despesa pública supèrflua que en aquest moment tenim.

(Alguns aplaudiments)

I jo he fet, senyores i senyors, un exercici absolut de documentació que faria qualsevol que estigués en el context en què em trob. Diu l'evangeli que per les obres els coneixereu, per les obres vos coneixeran, Sr. President. I he dit, què deu haver fet el Govern aquests quinze dies des que s'ha anunciat la situació en què ens trobam, què ha fet el Govern? El Govern com parla?, el Govern parla a través del butlletí oficial de la comunitat i m'he entretingut a llegir les coses que vostès aquests quinze dies han fet a través del butlletí oficial.

Clar, aquí ens trobam que el Sr. Conseller de Sanitat ha fet una oferta pública, només citaré, perquè no hi hagi embulls ni trucs, les places de torn lliure, no les promocions internes; bé, doncs dia 20 de maig el director general del Servei de Salut crea 33 places administratives de torn lliure, 8 més també de funció administrativa i 25 més de torn lliure també per al Servei de Salut de les Illes Balears, però no satisfet amb això dia 25 en el butlletí oficial la mateixa Conselleria de Sanitat i Consum publica tota l'oferta pública de Son Llätzer, l'oferta pública de Son Llätzer publicada dia 25 quan vostè ens diu que hi ha d'haver un esforç de contenció extraordinari resulta que són 312 places que surten a concurs, la meitat de les quals de torn lliure, on hi ha facultatius evidentment, però també hi ha zeladors, auxiliars administratius, gent per a l'administració i la burocràcia. Em deman si això és adequat en un moment on deim que farem contenció de l'oferta pública de llocs de feina. La veritat és que no es casa el que diu vostè amb el que fan.

Hi ha coses molt més curioses, el famós Institut Ramon Llull del qual tornam a formar part i en formam part perquè pagam, hi dedicam recursos econòmics, recursos econòmics per al seu funcionament, ha tret també aquests dies, dia 18, una cosa tan interessant com la convocatòria per a la selecció de professors d'estudis catalans a universitats fora del domini lingüístic, n'hi ha moltes, n'hi ha moltes, però està bé que gastem 15.263 euros en la Universitat de l'Havana més 2.880 pesos cubans addicionals per una plaça de professor de català a l'Havana o que gastem també 25.000 en una plaça a la Universitat Jamia Millia Islamia de Delhi (Índia), entre moltes d'altres. Per no citar l'extravagant ajuda que feim, també a través del Ramon Llull, a la Universitat de Guadalajara, Mèxic, on els regalam 10.000 euros per contribuir al finançament de la docència.

En el capítol de coses de les quals es podria prescindir, per dir-ne només algunes, Sr. President, perquè n'hi ha centenars, el conseller de Presidència convoca per resolució de la Secretaria General de la Conselleria de Presidència licitació del servei per a la integració i millora dels processos d'enviament, edició i publicació electrònica del *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, segurament és important, però, no és prescindible?, no podem esperar a gastar aquests 200.000 euros més endavant? És a dir, no es correspon, Sr. President, el que diuen vostès amb el que fan cada dia.

Per tant, aquestes són les coses que veim, i llavors es demana, Sr. President, un esforç, i em sorprèn a mi moltíssim com també ha sorprès al Sr. Melià, que els que més estimen Mallorca i les Illes Balears, els que parlen tot el dia de país són els únics que no poden fer cap sacrifici en termes de responsabilitat i en termes de reducció de...

(Aplaudiments)

Nosaltres, Sr. President, tenc molt poc temps i a més vostè coneix molt bé la meua opinió perquè ja li he explicat en un altre moment, no estam a favor del creixement dels impostos, no estam a favor que ni tan sols un impost com l'ISIQUEMA o alguna cosa similar es plantegi en aquests moments perquè aquests impostos acaben sobre les tarifes dels ciutadans, acaben pagant els ciutadans aquest creixement dels impostos. Qualsevol dels impostos que, i alguns d'ells com baixar el tipus de l'1% el tema hereditari ja va ser una veritable conquesta social a les Illes

Balears, tornar-la a incrementar ens sembla sincerament un despropòsit.

La realitat, Sr. President, és que no sabem què passarà, les seves insòlites declaracions del mateix dia en què el Sr. Zapatero feia les seves declaracions: "*Antich garantiza que Baleares no se verá afectada por el duro recorte de déficit público del Estado*". On han quedat? On han quedat les declaracions del dia anterior on el Sr. Manera el dia abans de tot això "*hay indicadores de repunte*". Ja veia brotes verdes abans que ens diguessin el que ens passaria.

Sr. President, es transmet la sensació que no sabem a ciència certa quines inversions es mantindran, ho ignoram tot respecte de com quedarà el nostre sistema de finançament i naturalment sembla ser que a més ara caldrà dur aquí un projecte de llei per poder aplicar el decret del Sr. Zapatero.

Nosaltres hem tengut una actitud rigorosa i seriosa, encara que vostès pensin que no, hem contribuït a grans pactes com fa molts pocs dies s'ha dit, amb el tema de la revisió del decret Nadal amb la consellera de Turisme i altra gent dels propis grups de la majoria, majoria minoritària cal dir-ho tot, i naturalment estam disposats com sempre a contribuir amb les coses amb les quals hi creim no amb les quals no hi creim. Nosaltres tot el que vostè dugui aquí que sigui diagnosticar i curar l'obesitat mòrbida que pateix l'administració que ja no es cura amb una dieta, Sr. President, ja no és una qüestió de dietes, cal intervenir, cal fer cirurgia, sobra administració per tots els costats i aquest és l'element principal, el més important per disminuir el dèficit.

Li deman, Sr. President, el convid que tengui present que aquesta qüestió només és possible si cap administració no queda al marge, li ho torn a dir, li he dit abans, vostè és el president de la comunitat autònoma, ha de liderar un projecte on els ajuntaments, els consells se sentin involucrats si volem veritablement complir aquesta qüestió. Nosaltres, Sr. President, no volem que pugui els impostos als ciutadans de les Illes Balears, no creim que aquesta senzilla equació que qui més tengui pagui un punt més o els que tenen una herència més gran pel que sigui, que sol ser fruit de l'esforç i de la feina i de les rendes que ha generat la gent treballant tota la seva vida, l'hem d'incrementar perquè ara els doblers no ens basten, no, jo crec que hem de ser molt seriosos amb aquesta qüestió i nosaltres no donarem suport a un creixement dels impostos.

Sr. President, li deman que dugui a la cambra un quadre macroeconòmic de l'economia balear explicant totes aquestes mesures que vostè ha anunciat, de quina manera incideixen sobre el nostre producte interior brut. Li propòs també algunes mesures molt a vol de ploma perquè veig que el temps s'ha sobrepassat com era previsible: aprimament encara més, Sr. President, del sector públic; prioritització de les transferències corrents i de capital dirigides a la reactivació del sector empresarial, que és el que veritablement genera feina, s'han fet coses en aquesta direcció, jo ho he dit en privat, però ho puc dir en públic, tot aquest esforç que es fa per ajudar a la petita empresa, a l'empresa que vol treballar en els sectors emergents a través d'ajudes, a través de l'ISBA dedicat a les noves tecnologies, tot això a nosaltres ens sembla bé i em sembla que va en la bona direcció.

Hem de cercar activament la competitivitat i la productivitat del nostre teixit empresarial; hem de tocar el tema del capítol 1, li he donat proves avui, Sr. President; hem de suprimir els borsins d'interins i si hem de modificar les ràtios d'alumne-professor doncs les hem de modificar i si hi ha d'haver més alumnes dins una classe hi ha d'haver més alumnes dins una classe, hem de fer un esforç veritablement perquè la situació ho mereix. Hem de preveure la mobilitat de treballadors entre diverses empreses públiques, no pot ser que un treballador només pugui estar a una empresa pública i per tant s'hagi de contractar nova gent per fer coses noves. Hem de moderar els salaris del personal directiu de l'IB-Salut. Hem de reorganitzar, com dic, el sistema educatiu.

I, Sr. President, hem de fer esforços, que es poden fer, en la despesa corrent en la via de visitar tot el subministri elèctric d'un cop per a tota la comunitat autònoma o totes les assegurances, que són moltes, les que hi ha dins tota la comunitat autònoma a través d'un únic broker, a través d'un únic concurs, això generaria també estalvis; limitar i eliminar les partides d'estudis a treballs; limitar d'una forma molt notable, Sr. President, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol, hauria de reduir.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab ara mateix, Sra. Presidenta.

Limitar, Sr. President, de veritat les subvencions, jo crec que a través de subvencions es fan moltes coses i moltes coses interessants, però s'han de reduir tots aquests capítols com vostè sap i el convid que així ho faci.

Les inversions immaterials s'haurien de reduir pràcticament, Sr. President, en un 50%. I moltes coses més que estam disposats naturalment a participar del seu debat, a participar del compromís que vostè ha exposat. Jo, com a conclusió crec que puc dir que té el suport real del principal grup d'aquest parlament per a les qüestions que signifiquin emmagrir l'administració, sense deixar de donar serveis; liquidar moltes coses que són veritablement supèrflues, veritablement innecessàries; fer un esforç que no només siguin paraules, principis i discursos sinó que es vegi sobre el butlletí oficial; que el butlletí oficial des de demà mateix, perquè el d'avui torna a ser igual com fins ara, hi torna haver contractes Sra. Consellera, facem un esforç vertaderament de contenció que els qui llegim el butlletí el matí vegem que el Govern fa un esforç de contenció, no que quan llegim el butlletí comprovem tot el contrari del que se'ns diu. En aquesta línia, Sr. President, ens trobarà i tindrà el nostre suport.

Per acabar vull dir que sincerament ho dic tenc seriosos dubtes que puguem sortir d'aquesta situació en claredat, s'han de fer molts d'esforços i jo voldria creure, faré un darrer esforç per creure-ho, que existeix un nivell de compromís a bastament per sortir d'aquesta situació, però naturalment necessitam fets, Sr. President, necessitam fets que puguem tocar amb les mans, tangibles, vertaders, que demostrin que vostè lidera aquest esforç i lidera arreu de les Illes Balears, no només quan ve aquí, i lidera dins el Govern i lidera tots els grups que formen part del Govern i no només el principal grup del Govern.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Contesta als diferents portaveus el president del Govern de les Illes Balears, Sr. Antich.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Melià, Sr. Diéguez, Sr. Barceló i Sr. Fiol.

Jo voldria començar per agrair al Sr. Melià la predisposició que ha mostrat en la seva intervenció precisament a poder parlar de les dues grans propostes que s'han fet amb relació als ajuts, sobretot en aquestes propostes que en aquest moment van més dirigides a enfocar més directament la problemàtica que tenim de davallar el dèficit. Per tant, en principi a pesar que efectivament amb el tema d'imposts ha dit que no estava d'acord, amb les rendes altes sí que ha deixat una porta oberta a un tema que jo li don importància que és en relació amb l'impost mediambiental. Per tant, com a president de la comunitat autònoma faré feina en aquest sentit encara que jo difereixi amb relació a les rendes altes, com és natural per això ho he proposat, però sí és d'agrar el suport que s'ha donat precisament amb relació a l'esforç que es fa en aquests moments per fer aquest ajust i per tant aquesta retallada dins els pressuposts del Govern. En aquest sentit li vull agrair el seu suport manifestat des d'aquí dalt.

Per altra banda no entraré en massa més temes amb relació a la seva intervenció. Efectivament una part del deute que té aquesta comunitat autònoma es deriva precisament que efectivament aquesta comunitat autònoma ha estat mal finançada durant molt de temps i això és una cosa que es nota en aquests moments respecte d'altres comunitats autònomes. Durant un caramull d'anys hem estat 20 punts per sota de la mitjana, rebíem uns 210 milions d'euros anuals i ara en aquests moments o el darrer sistema de finançament va suposar 210 milions d'euros més i l'únic que vull recordar és que d'ençà que hem treballat amb el nou sistema de finançament l'any passat vàrem rebre 300 milions i enguany esper que puguin ser uns 400 milions d'euros.

Per tant, de qualque manera el sistema de finançament sí que està canviant tota aquesta situació sense perjudici que, efectivament, en uns moments en què hi ha dificultats econòmiques el sistema de finançament que està basat precisament en el creixement econòmic també pot patir aquesta

situació, sense perjudici que jo continuo defensant la forma com hem fet el sistema de finançament perquè una comunitat autònoma dinàmica com la nostra sempre havia demanat que el sistema de finançament atengués més aquelles comunitats autònomes que creen riquesa o que sempre han creat riquesa respecte d'altres sistemes de finançament que de qualque manera en lloc de donar suport a aquestes comunitats autònomes el que feien, des del meu punt de vista, era anar en contra d'aquestes comunitats autònomes. Per tant, vull agrair al Sr. Melià les seves aportacions.

També agrair-les al Sr. Barceló, efectivament són unes mesures, les que s'han posat per part de l'Estat, unes mesures molt dures, unes mesures que, com ja s'ha dit aquí per altres persones que han intervengut, unes mesures que per desgràcia tant el govern de dretes com el govern d'esquerres de tota la Unió Europea s'han hagut de posar, mesures, per tant, que efectivament en aquests moments s'han hagut de prendre de forma més ràpida perquè tots aquests països han tengut problemes per donar solvència al seu deute. Jo ho deia a la meva primera intervenció, sorprèn un poc que molts de països han hagut de sortir en defensa dels mercats financers, en suport als mercats financers, i ara tenim la problemàtica que els mercats financers no poden suportar el deute de molts d'aquests països. Per això també és molt important que Europa jugui el seu paper i faci un control molt més gran sobre aquests mercats financers.

Jo, Sr. Fiol, no sé el que dic ara i el que dic després ni si vostè em llegeix o em rellegeix, jo a la meva intervenció he dit que efectivament se'ns demana un esforç en aquests moments de reduir el dèficit un 3% en tres anys i que això era un esforç molt gran per tothom i que altres economies en aquests moments, jo el que he dit és que aquest és l'acord que hi ha i que per tant aquest és l'acord que s'ha de complir i, com a comunitat autònoma no em queda més remei que fer feina en aquest sentit, però també és veritat que hi ha altres economies com per exemple l'economia americana que ha allargat més aquesta reducció del dèficit i que dóna tal vegada la possibilitat de poder invertir més.

No sé a què es refereix, si es refereix que efectivament quan nosaltres pujarem els pressuposts un 15 i un 7 en el 2008 i en el 2009 era perquè efectivament creïem que era moments en què venien dificultats i que per tant havíem de donar la cara a la crisi jugant amb inversió pública i per tant fent esforços molt importants d'inversió pública, i ho férem ben conscientment, però ho hem fet nosaltres, ho ha fet Alemanya, ho han fet tots els països d'Europa, perquè es tractava de donar un suport especial a una activitat econòmica que estava passant per moltíssimes dificultats. Per tant, nosaltres ho hem fet igual que ho han fet tots els altres, i aquest esforç encara arriba fins el 2010, per tant, en el 2010 encara presentam unes inversions molt importants.

És veritat que ara en aquests moments hem de fer retalls i hem de fer retalls de 30 milions d'euros dins un context de 900 milions d'euros que hem d'invertir des de la comunitat autònoma i haurem de fer retalls amb relació a algun tipus d'actuacions des de les empreses públiques i haurem de fer tota una sèrie de retalls que no ens queda més remei per donar solvència a la gran inversió que en aquests moments feim.

Per tant, en cap moment jo no he canviat absolutament de parer de res sinó que en aquests moments en què tenim una especial dificultat hem de prendre mesures d'acord amb el moment en què tenim d'especial dificultat. Aquesta és la postura que tenim des del Govern. El que no puc entendre, Sr. Fiol, és que vostè em digui allò de les anècdotes del butlletí està bé i de fet jo he de coincidir amb vostè que segurament hi ha coses que s'han de millorar, però crec que estam discutint d'una altra cosa. Miri, jo li he posat un pla que són 100 milions d'euros, no parlem ni de 200.000 euros ni de 50.000 euros ni de 150.000 euros, parl que aquest president del Govern es presenta al Parlament a anunciar que retallarà 103 milions d'euros del seu pressupost.

Si vostè, això, ho troba una cosa a no tenir en compte, crec que no anam bé, Sr. Fiol. Crec que sí feim un esforç molt important i precisament aquest esforç és el que fa que per ventura algunes de les qüestions que vostè m'ha citat aquí, que surten al butlletí oficial, d'aquí endavant no es puguin fer i que per tant, no hi hagi els doblers necessaris per poder-los fer perquè, efectivament, retallam en aquest sentit.

De totes maneres li vull dir que tampoc no compartesc allò de les rendes. Efectivament, hi ha hagut un decret del Govern o una llei del Govern que afecta en aquests moments a pensionistes, a gent que pateix discapacitat i s'han baixat els sous dels funcionaris. Per tant, aquesta comunitat autònoma ha procurat fer una aposta pròpia en relació amb aquest tema, ajudar des de la comunitat autònoma amb una aposta pròpia, que el que demana o el que persegueix és que efectivament no només ho paguin, com es fa o com s'ha establert per decret de l'Estat, la gent pensionista o els funcionaris o les persones dependents perquè veuen retardat el poder cobrar certes retroactivitats, sinó que també hi participin les rendes elevades -també hi participin les rendes elevades.

He de dir... algú ha dit que no hi ha progressió, no n'hi ha, de progressió, és a dir quan determinats tipus d'herència com el que nosaltres estam proposant en aquests moments, tant paga un senyor que hereta 3 milions d'euros com un senyor que hereta 25.000 euros, un 1%, tots iguals. Per tant, això no és molt progressiu, és diferent, no és gaire progressiu. Per altra banda, parlem que efectivament parlem de pujar un punt i per tant un punt de l'import de la renda de les persones físiques a rendes que estan per més de 100.000 euros.

En definitiva, una sèrie de propostes que, des del meu punt de vista, el que fan és, efectivament, intentar que l'esforç sigui col·lectiu per part de tothom. No he vingut aquí a parlar de si es posarà una unitat per controlar tot el tema dels cotxes o que a partir d'ara també es començarà a mirar tot el tema del mòbils, que mirarem tot el tema de les dietes, tot això ja no ho he vingut a contar aquí, però ho faré. Vull dir, en tot això efectivament hi haurà una feina que es farà des del Govern, però el que he vingut a contar aquí és el gruix de la feina que volem fer quant al que són els retalls.

Per tant, en aquest sentit, efectivament vinc amb la idea d'intentar els màxims acords i per això estic content... vostè em diu "tot això s'ha de liderar", jo el respecto i per tant l'entenc perfectament. Precisament per això som aquí, perquè tenim una comunitat autònoma -i no és la primera vegada que ho he dit- en la qual hi va haver o hi ha hagut una desmesura en relació amb el que és el sector públic i no vull entrar ni en uns ni en altres, crec que... uns per ventura més i altres per ventura menys, però crec que tothom hi pot haver ajudat.

Per tant, una de les propostes que feim aquí és a veure si ens podem assegurar i, d'acord amb una proposta que aquest govern posarà damunt la taula, podem donar continuïtat a un tema tan important com és establir quin sector públic ha de tenir aquesta comunitat autònoma. Aquesta és la proposta, per tant amb una voluntat de lideratge, efectivament amb una voluntat de lideratge, he empès una llei del sector públic per racionalitzar el sector públic, només faltaria això!, amb una voluntat de lideratge.

I amb una voluntat de lideratge, Sr. Fiol, m'ha assegut amb la federació de municipis i hem firmat un protocol per aclarir quines són les competències d'uns i altres perquè efectivament des de totes les institucions moltes vegades carregam coses als ajuntaments que no els pertocuen i per tant, és un debat que hem de tenir, amb una voluntat absoluta de lideratge i amb la voluntat de lideratge també avui he proposat aquí que mirem els temes de les duplicitats, que tots hi hem participat, Sr. Fiol, vostès, nosaltres i tothom. Efectivament, es transfereix una competència als consells insulars i al cap de poc temps es deixa un granet així al Govern i en poc temps és un arbre de set pisos, de set pisos! Per tant, és una situació que ens passa a tots.

Per tant, el que dic és que efectivament la meua voluntat és començar amb esports i amb tota una altra sèrie de matèries que estan transferides, analitzar com estan dins el Govern i transferir-les als consells insulars, però a més voldria que hi hagués un gran acord perquè, en tot aquest gruix de transferències, que anam enrere -que anam enrere-, que hem de transferir als consells insulars i em referesc a agricultura, em referesc a mobilitat, em referesc a tantes i tantes transferències, hi hagués un gran acord sobre què quedarà al Govern i què anirà als consells insulars i que per tant no creem més duplicitats. Això és el que he posat damunt la taula.

Per tant, amb unes ganes extraordinàries de lideratge, però sobretot amb unes ganes extraordinàries de compartir tot això amb els forces polítiques perquè no torni passar, perquè hi hagi continuïtat en relació amb totes aquestes polítiques i que cada vegada que hi hagi un govern no es faci d'una manera diferent. Crec que és un element important de futur. Crec que en aquest moment tenim una feina a fer de combatre el dèficit que tenim en aquests moments, però tot això és una qüestió a més llarg termini, el mateix dèficit és fins a l'any 2013. Per tant, vostès poden estar en una postura de dir "no, nosaltres no volem donar suport a res de tot això", però llavors hi pot haver unes eleccions i poden ser vostès o nosaltres, però si són vostès, supòs que voldran tenir la tranquil·litat que els pròxims anys tinguin el suport des de l'oposició d'haver fixat efectivament un camí per cobrir aquest dèficit.

Això és el que li he vengut a proposar, Sr. Fiol. Això és el que li he vengut a proposar. He vengut amb una idea absoluta de país -de país. Per tant, no és només arreglar la problemàtica petita de si ara hem de salvar el dèficit d'enguany, sinó que del que venim a parlar aquí és precisament d'una altra cosa. Exactament passa en relació amb les propostes que he fet quant a estructura i quant a tot allò altre.

De totes maneres, Sr. Fiol, el fet que hagi parlat un poc més fort, no s'ho prengui a mal perquè és la vehemència de la intervenció. Valor molt positivament les darreres paraules que ha dit, que efectivament estava disposat a parlar per tal de poder arribar a acords.

Crec que en aquests moments atesa la correlació de forces, atesa la importància de tots aquests temes, bé val la pena que totes les formacions polítiques exercim la màxima responsabilitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Passam ara al torn de rèpliques dels diferents grups. Primerament pel Grup Parlamentari Mixt per un temps de cinc minuts té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament aquest era un debat necessari i crec que han estat interessants moltes de les propostes que s'han posat damunt la taula.

Primer de tot, des d'Unió Mallorca volem constatar que la responsabilitat es demostra en les decisions difícils i aquestes són decisions difícils i per tant, és ara quan hem d'estar a l'alçada de les circumstàncies.

Segon, plans d'austeritat, aquest ho és, però n'hi haurà d'altres perquè malauradament no hi ha una perspectiva de ràpida recuperació i de pujada dels ingressos. Per tant, és ben possible i no descartable en absolut que haguem de fer sobresforços d'aprimar administració, de retallades per la pública i per tant, en aquest grau d'una passa en positiu és com ho valora Unió Mallorca i per això, li oferim el nostre suport.

Tercera cosa, mal finançament. Em preocupa, Sr. Antich, quan ha dit "ha estat", no, no ha estat, ha estat i és, perquè els temps verbals tenen la seva importància i tot i que la reforma del finançament ha alentit, ha millorat, ha compensat una miqueta com he dit en la meua primera intervenció, no ha resolt el problema de fons i ja li ho varem dir en el debat que varem tenir sobre aquesta qüestió en aquesta cambra.

Continuam fent una aportació excessiva del nostre producte interior brut, molt superior a qualsevol *länder* alemany i per tant això acabar repercutint a la nostra competitivitat i a la nostra economia.

Quarta cosa, no m'ha parlat del conveni de carreteres. Aquesta legislatura s'iniciava, com no pot ser d'altra manera, amb moltes esperances i amb molta voluntat que es fessin coses, una d'aquestes coses per exemple -record ara- era la compra de finques públiques, promesa que diguem ha quedat soterrada, també en part per la crisi econòmica i en part per un no enteniment amb l'Administració central. Esperem que amb el Pla de carreteres no passi el mateix.

Cinquena, progressió. El sistema fiscal en general és progressiu i el que per nosaltres i el que per a nosaltres és inacceptable és que un fet traumàtic sigui a més a més una ruïna gràcies a l'Administració. El que volem és conservar les empreses familiars i que les empreses familiar puguin continuar exercint la seva activitat i si els pujam molt l'impost de successions els acabarem perjudicant greument.

Sisè, ajuntament. És veritat que s'ha fet feina sobre aquestes competències impròpies que tots els ajuntaments han assumit i que provoca greus problemes als seus pressupostos, però aquest pacte local que ha anunciat -el va anunciar ja fa molt de temps- encara no s'ha concretat del tot i la legislatura està quasi finalitzant. Com sap, perquè ha estat batle, la situació dels ajuntaments és molt preocupant. Durant molt de temps gràcies a la bombolla immobiliària varen poder anar trampejant la situació, però avui dia sense ingressos tributaris fruit de l'impost de construccions i de la taxa de llicències, avui dia els ajuntament tenen moltes dificultats i més dificultats tenen perquè la comunitat autònoma no els paga en termini els compromisos adquirits i perquè l'Estat el que fa és acabar d'enfonsar-los amb les seves mesures.

Setè i darrer punt, des d'Unió Mallorca volem una aposta per a l'economia productiva, vostè ha parlat també d'economia productiva, hi coincidim plenament, incentivar la inversió privada, eliminar entrebancs burocràtics, empresaris... els empresaris generen la riquesa i són els que ens treuran de la crisi, els hem d'ajudar, com en les qüestions del decret Nadal, aquest és un camí. Hi ha altres camins, podríem parlar de condhotels, de moltes mesures que hem anat presentant, no només Unió Mallorca, molts d'altres grups parlamentaris presenten propostes en positiu que no tenen cost econòmic i que poden ajudar molt a les empreses.

Aquí hi ha també un gran capítol de feina, d'inversió i de necessitat perquè el país guanyi el futur. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc crec que hi ha una qüestió, de la qual és important parlar, perquè es parla molt que s'ha d'aprimar l'estructura administrativa, en això hi podem estar més o menys d'acord, però la reducció de l'estructura administrativa per si no soluciona cap crisi. Fa falta una estructura administrativa raonable, eficient i eficaç, la suficient, no ha d'estar engreixada, però hi ha d'haver una administració que pugui donar solució a les situacions i a les necessitats de la ciutadania perquè si anam al discurs contrari, això seria la primera excusa per arribar a la privatització dels serveis públics, que és el que vol la dreta.

Crec, Sr. Antich, que no podem caure en aquest parany perquè crec que discursos que sentim molt sovint aquestes darreres setmanes van aquí i sobretot crec que sí, que és veritat que hem de pactar, hem d'arribar a acords, evidentment amb l'oposició, però sempre i quan no entrem en demagògies.

Ho dic, Sr. Antich, perquè en faci cas fins a cert punt, ara li demanen o li diuen des de l'oposició que retalli de despeses que estan en la bona direcció i li diuen a la vegada que aquests 100 milions de retall són pocs i avui mateix, a proposta del Grup Popular, aprovam un increment de despesa de 200 milions d'euros a la Conselleria de Salut i Consum, quina contradicció! Sr. Antich, li prec que en faci cas fins a cert punt.

Se'ns diu que la pujada del 15% del pressupost va ser massa, va ser excessiva, però record el debat que hi va haver aquí, quan en cadascuna de les conselleries es retreia al Sr. Vicens, es retreia a la Sra. Josefina Santiago, es retreia a la Sra. Mercè Amer, a la Sra. Francisca Vives, a tots, se'ls retreia i es deia "els han baixat massa el pressupost, no podran fer coses, no podran fer res del que tenen previst" i ara ens diuen que vàrem pujar massa. Demagògia pura i dura, demagògia pura i dura.

Se'ns diu, se'ns retreu que no hem fet esforç, només de les nostres tres conselleries 24 càrrecs s'han eliminat. Per cert, dos consorcis de Comerç i Indústria i dues fundacions que, qui els va crear?, qui va crear, Sr. Antich, aquests dos consorcis i aquestes dues fundacions que ja hem eliminat?

El PP parla, Sr. Antich, de l'obesitat mòrbida del sector públic i li diu que vostè l'ha de solucionar, bé, idò qui va crear la malaltia del greix fou bàsicament el Partit Popular a la passada legislatura que... i va engreixar i molt!, el sector públic.

Podem posar més exemples d'aquesta demagògia i per això li dic que no en faci molt de cas. El PP s'ha inflat, la setmana passada mateix el Sr. Simó Gornés, de criticar les ràtios escolars i ara el Sr. Portaveu li diu a vostè el contrari; li diu que si ens hem de passar les ràtios escolars per allà que ho fem i que els incrementem. El mateix podríem dir per les ràtios de metges-malalts, que ho expliquin als usuaris dels serveis educatius o dels serveis sanitaris. Per tant, crec que hem d'anar molt alerta amb totes aquestes qüestions.

També se'ns diu per part de la dreta, Sr. Antich, el tema que no pugi impostos. Bé, quants de ciutadans tendrien ganes de tenir el problema que un govern -un govern progressista- li augmenta l'1% si la base imposable fos de més de 100.000 euros? Quants de ciutadans tendrien ganes que aquest fos el seu problema quan en realitat el problema dels ciutadans és que no poden arribar a finals de mes? El problema dels treballadors del sector públic és que el seu sou es veurà reduït per primera vegada un 5%, aquest és el problema o que els pensionistes veuran congelada -i per tant perdran poder adquisitiu- la seva pensió i en canvi les rendes més elevades no les podem tocar. A aquells que estan per damunt no els podem tocar.

Només un exemple, el Govern espanyol va eliminar l'impost sobre el patrimoni que afecta les persones amb patrimoni per sobre del milió i mig d'euros, 1 milió i mig d'euros. El darrer any d'aplicació va suposar una recaptació de 1.240 milions, pràcticament el mateix que ara el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero pretén estalviar congelant les pensions. És de rebut que s'eliminàs en el seu moment l'impost sobre el patrimoni que afectava els més rics perquè ara ho hagin de pagar els pensionistes? És això el que volem? Per desgràcia el Sr. Zapatero ha fet això, però és que el Partit Popular vol el mateix.

En definitiva, crec que a allò que hem d'anar és a coses positives i, per exemple, ens sembla correcte i positiu que quan el Govern de l'Estat anuncia que es congelen les pensions per a l'any 2011 el nostre govern manté la Targeta Bàsica dirigida a complementar les pensions més baixes de la comunitat autònoma. Aquest crec que és el camí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Presidente, creo que es de apreciar más allá de detalles concretos el esfuerzo común de todos los portavoces que han intervenido en esta cámara de hacer aportaciones, cada uno desde su perspectiva y desde su óptica, tanto sea por los partidos o por los grupos parlamentarios que han apoyado al Gobierno como también por aquellos que están en la oposición. Creo que realmente si el partido nacional... si el Partido Popular a nivel nacional tiene una actitud semejante a la que se tiene en este parlamento sería mejor, no para el PSOE, sino para España, de lo que está siendo en este momento. Se puede ser crítico, pero se ha de ser también responsable y entiendo que esto sí se hace aquí y no a nivel del Estado.

Lo que sucede es que -como ha dicho también un portavoz que me ha precedido- hay que procurar que las propuestas que se traigan a esta cámara no signifiquen un incremento del gasto público o sean incoherentes con las posiciones que manejamos aquí. Es tarea absolutamente de todos y del Gobierno, el primero.

Sólo quería muy brevemente hacer dos apuntes sobre cuatro o cinco cosas que se han dicho. Se ha hablado otra vez del momento de tomar medidas, desde luego creo que -en mi primera intervención ya lo he explicado- las medidas de lucha contra el déficit no son medidas de lucha contra la crisis económica, son medidas de saneamiento de las cuentas públicas. Las medidas contra la crisis económica son las que se han venido llevando durante este tiempo pasado, que han sido medidas de incentivar la actividad económica, el consumo, etc.

Sobre quién ha acertado o no sobre sus previsiones, yo tengo que recordar una vez más y hemos de recordarlo cada día, que en un determinado momento dentro ya de la crisis, se dijo desde esta misma tribuna que estábamos en una situación de inflación descontrolada y que había que luchar contra esa inflación descontrolada. Menos mal que no luchamos contra la inflación descontrolada porque estábamos iniciando un proceso deflacionario como no había conocido esta comunidad autónoma! Menos mal que no se redujeron las inversiones, que es lo que se suele hacer cuando se lucha contra un proceso inflacionario, menos mal! Sr. Presidente, coincidimos en que tiene que liderar desde luego el proceso de reducción, adelgazamiento y de dotar de coherencia a la administración con todas las administraciones de nuestra comunidad autónoma, ahora, yo tengo algunas dudas, si se dirige usted a un alcalde y le pide que reduzca algunos de sus 40 asesores, ¿qué le dirán? No lo sé. Quiero decir con este ejemplo...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat!

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...que tareas de éstas no son exclusivamente del presidente del Gobierno, son tareas que si bien pueden ser lideradas por el presidente del Gobierno, desde luego necesitan el apoyo y la colaboración de todos. Creo que es el momento en que todos nos hemos de poner a ello, cada uno desde su responsabilidad, quien está en el Gobierno, en el Gobierno; quien está en la oposición, en la oposición; quien está en un ayuntamiento, en el ayuntamiento; quien está en un consell, en un consell. No es lógico que quien no hace ningún adelgazamiento de ningún tipo, pida cuentas a los demás. Todos podemos colaborar y debemos colaborar.

Algunos detalles concretos muy rápidamente. Hay muchas cosas que se están haciendo que son evitables, cosas que son habituales en este momento dejarán de ser habituales y todos debemos estar por esta tarea, sin caer en la demagogia fácil al respecto. Eso sí, hay dos o tres cuestiones sobre las cuales desde el punto de vista del Grupo Parlamentario Socialista, hemos de ser especialmente estrictos, dos temas en concreto: salud y educación. Esos temas tienen que ser nuestra reserva, el sitio donde los recortes tienen que llegar menos, tanto en salud como en educación, por supuesto los recortes en gastos sociales son los que tenemos que evitar. Algún tema que hemos oído aquí como la modificación de la ratio alumno-aula, creemos que debe de ser especialmente evitable. Es un de los pilares en los que se sustenta el sistema educativo, el tener pocos alumnos por

aula. No podemos retroceder en eso, hemos de retroceder en muchísimas cosas antes que en este asunto.

En general, Sr. Presidente, creo que hay un acuerdo, más allá de los matices y los detalles, en que el gasto hay que reducirlo. Las diferencias principales están en dónde aumentar los ingresos y el debate que hay es si los sacrificios han de ser solo para los más débiles y para la administración o han de ser también para otros que tienen una situación de debilidad menor, que son más fuertes. ¿Subir los impuestos es penalizar la economía productiva? En un momento en que uno de los principales agentes económicos es el Estado, darle recursos al Estado no es debilitar la economía productiva ni muchísimo menos. En el impuesto de transmisiones patrimoniales, más allá de los 450.000 euros, llevar a cabo un incremento no es nada del otro mundo, es algo que es perfectamente soportable. Y respecto al tema de sucesiones, ya lo dijimos en este Parlamento cuando el Partido Popular redujo al 1% o mejor dicho, igualó las herencias de escaso nivel económico con las grandes herencias, poniéndoles a todas la misma imposición del 1%, dijimos aquí que no estábamos de acuerdo con ello; entendemos que penalizar con un impuesto un poco superior a herencias de más de 600.000 euros no es ninguna locura ni perjudica para nada la economía productiva.

En definitiva, tenemos la obligación de trabajar todos juntos para sacar no sólo España, sino también Baleares adelante. Sr. Presidente, en estos momentos que son realmente difíciles tendrá toda la colaboración de nuestro grupo parlamentario.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Popular el seu portaveu el Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President, em referiré a algunes qüestions que vostè ha explicat a la seva rèplica. Jo no he entès, però no li deman que m'ho torni a explicar, no he entès aquesta explicació que era bo pujar el pressupost el 15% quan li dèiem que les coses anaven molt malament i ara que les coses segueixen anant molt malament o pitjor, està molt bé baixar el pressupost. Jo això no ho he entès, però vostè ho ha posat dins aquest criteri general que vostè no ha canviat mai de parer. Bé, jo també sostenc que això pot ser una visió personal seva, a tots ens passa això, que de vegades ens oblidam del que hem dit fa un, dos, tres o quatre anys.

Però jo no vull fer-me més enfora que aquesta legislatura, les meves lectures de les seves intervencions no sobrepassen aquesta legislatura, no es preocupi. I naturalment jo veig grans contradiccions, veig que vostè ha sostingut aquí principis que havien de ser inalterables aquesta legislatura i si ara jo em posàs a parlar del pacte local, que havia de ser la legislatura dels ajuntaments, no sé on acabaria la discussió. Per tant, aquí hi ha molts de temes, Sr. President, que vostè ha canviat forçat per les circumstàncies per ventura, forçat pels esdeveniments, però no digui que és el mateix que quan va començar la legislatura, no és el mateix, s'ha deixat la pell, la pell política s'entén, durant la legislatura; avui mateix ho veim, el cessament de diversos consellers, altres expulsats anteriorment, només hi ha un grup que sembla que és inalterable des del principi de legislatura i allà es mantindrà i continuarà i no passis pena!

Del tema del BOIB, naturalment que és un plantejament recurrent, Sr. President. És normal que jo quan veig que hi ha aquesta situació de gran crisi, que tothom la reconeix, digui bé i el Govern mentrestant què publica en el butlletí oficial? És l'abc de la política, és el més elemental que podia fer. I és veritat que alguna de les coses que he contat és possible que siguin anècdotes. Bé, l'habilitat del conseller de Sanitat, que jo n'hi reconec moltíssima, de treure totes les convocatòries perquè les convocatòries ja hagin sortit no és una qüestió menor en termes econòmics o a mi no m'ho sembla. No som capaç de quantificar-ho de cap de les maneres, però estic segur que no és un tema menor. Vostè ho qualifica d'anècdota, bé, em pareix bé.

I el tema impositiu que és un dels dos grans temes que s'han discutit avui aquí, el tema impositiu vostè el presenta aquí com un esforç que fa aquest govern per treure endavant el país, per treure endavant la comunitat autònoma, com un esforç que surt d'aquest govern, però les hemeroteques el desmenteixen. Jo no sé si és veritat, però avui mateix el diari *Expansión* explica que "*los barones del PSOE pactan subir impuestos*" i explica unes reunions on hi han estat tots els responsables o els delegats de responsables dels diversos llocs allà on governa el PSOE, i l'acord que s'ha pres és pujar els impostos. No sé si el citen a vostè explícitament, però Balears sí que surt aquí com a part d'aquest acord. Jo no sé si és veritat, vostè ho té molt fàcil aclarir-ho dient que això no és veritat. Jo em limit a contar una cosa que publica avui el diari *Expansión*, "*los barones del PSOE pactan subir impuestos. Las regiones socialistas estudian una alza fiscal en bloque*". I la notícia explica que Catalunya lidera aquest procés, el Sr. Castells, i que tots estan més o manco d'acord a anar al Consell de Política Fiscal a proposar totes les comunitats socialistes una pujada d'imposts, totes en la mateixa línia. No em conti que això només és una cosa d'aquí, perquè això pareix ser, si vostè no ho desmenteix, que vostès ho tenen plenament acordat.

El tema de la reforma administrativa, ja li ho he dit. Jo tenc algun dubte respecte de la capacitat, no de supervivència d'aquest govern, que l'ha demostrada sobradament amb una minoria tan minúscula, sinó de capacitat de maniobra per aprovar les coses que aquí se'ns diu que s'han d'aprovar. Clar, vostè menciona una llista d'impostos que vol modificar, jo no sé molt bé, s'hauria d'estudiar, quins es poden fer per decret, quins s'han de fer per llei, com s'articularen aquestes decisions, ... tot això a mi em planteja molts dubtes, naturalment, per ventura alguna cosa es pot fer via decret, els impostos que ja existeixen, algunes modificacions em sembla que haurien de ser

d'un abast molt més ample, no parlem de la creació d'un nou impost, perquè la creació d'un nou impost s'haurà d'aprovar per llei si en aquest moment no existeix, dic jo; igual com hem comentat de la necessitat de dur una llei aquí per aplicar el Decret Zapatero.

Dit això, nosaltres li hem ofert en altres ocasions pactes, algunes vegades no han estat possibles i altres vegades sí. La nostra actitud continua sent la mateixa, coneixem la situació, som conscients de la situació, no deixam de dir que creim que s'han pres moltes decisions aquests anys en la direcció contrària a la solució dels problemes, ho creim ben convençuts i li ho deim honestament, li ho hem dit aquí de la forma més amable possible, ho creim així, però això no lleva que no siguem conscients de la situació en què estam, que no siguem conscients que s'han de prendre decisions per amagrir l'administració, per evitar els excessos que té la nostra administració, perquè això la farà primer..., té dos efectes, naturalment estalviarem i generarem menys dèficit, però també servirem millor els ciutadans. No oblidem que avui les duplicitats de l'administració, l'embolic de paperassa que moltes vegades has de manejar per aconseguir qualsevol cosa menor entre una administració i una altra, repercuteix damunt el ciutadà, que pensa moltes vegades que l'administració abusa i l'atropella quan de vegades simplement vol aconseguir una llicència de qualsevol cosa menor, o un permís del que sigui. Això també crec que redundarà en un millor servei als ciutadans administrats i les persones que naturalment estan pendents de les decisions que aquí es prenen.

Per tant, Sr. President, insistim que li hem ofert molts pactes durant aquesta legislatura, alguns d'ells en moments molt difícils i alguns d'ells prova del nostre gran sentit de la responsabilitat dins aquest parlament. Però deixi'm dir-li que s'ha de veure un esforç, i l'esforç en el nostre parer és en aquest moment dialèctic, més enllà de coses que ja s'han fet, insistesc en la bona direcció, crec que hi ha més una exposició d'idees i ja està bé que sigui així en aquest moment, però naturalment volem veure l'execució d'aquestes propostes, volem veure la definició d'aquestes propostes, li he demanat un quadre macroeconòmic que expliqui l'impacte que tindrà damunt del nostre PIB totes aquestes decisions que vostè planeja, les dels dos nivells, les impositives i les d'estalvi. Per tant, estam a l'espera que vostè concreti i detalli aquestes qüestions. Mentrestant, Sr. President, continuarem llegint el butlletí cada matí que surt i esper que no continuem sorprenent-nos amb l'increment de despesa i qüestions que són vertaderament, donades les circumstàncies, prescindibles.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. En torn de contrarèplica té la paraula el president del Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Melià, vostè em posava damunt la taula un parell de temes, entre ells el conveni de carreteres. Bé, a la meua primera intervenció he dit que hi havia una part de les inversions de l'Estat que era la part que encara el ministeri no ens ha dit exactament com quedarà. Per tant, si les inversions de l'Estat enguany són 534 milions d'euros i n'hi ha 200 d'inversions estatutàries, que aquestes des de l'Estat ja ens han dit que el decret que s'ha fet no les toca, per tant, hem d'esperar que si se fan nous decrets no es toquin, de fet, dels 200 milions, 170 i busques ja els hem enviat per conveniar a Madrid i per tant ja estan en tràmit. I després hi ha l'altra part que són els 334 que aquí és allà on hi ha la part del conveni de carreteres i encara no ens han dit per part del ministeri si hi ha cap retall o no. El que sí tenim és una primera impressió del ministeri i és que pareix que els retalls es faran al capítol 6 i no al capítol 7, que són les transferències dels convenis, per tant, tal vegada no s'afecti aquest tema. De totes formes estam pendents de tenir tota la informació.

Li he de donar la raó en relació amb els ajuntaments, el Sr. Fiol també s'hi ha referit, en relació amb el tema del pacte local i és veritat que la situació d'aquest moment és el darrer tsunami que ha passat durant aquesta legislatura. I crec que efectivament, algunes coses hem hagut de canviar respecte dels objectius que teníem el 2007 i que no pensàvem que passarien ni el 2008, ni el 2009, ni el 2010. No em volia referir a això perquè cada vegada que deim que ja no pot passar res més, passa una altra cosa. Per tant, en aquest sentit, efectivament, alguns objectius segurament s'han hagut de canviar.

Sobre el sistema de finançament a què s'ha referit el Sr. Melià, jo el que he dit respecte de la situació de finançament és que hi ha un canvi molt important, respecte del sistema de finançament que hi havia abans. Com se suposa jo també voldria que el sistema fos encara molt millor, voldria que hi hagués més inversions i per això hem de seguir fent feina des del Govern de les Illes Balears i des d'aquest parlament.

Quant el Sr. Barceló, dir-li que efectivament..., per això tenim posicions diferents i no tot el que digui el Partit Popular farem, com se suposa. Primer de tot el que no podem fer de cap de les maneres és que només faltaria que un decret de l'Estat llevi doblers als sous dels mestres i que després posem més alumnes per mestre. És a dir, efectivament hi ha un tema de ràtios que jo crec que no es poden tocar i per tant, en aquest sentit crec que s'ha de fer feina. També és veritat que qualche vegada no hi pensam i feim demagogia, sortim aquí a uns debats d'aquests extraordinaris on parlam dels grans temes, i deim que ens han pujat el pressupost un 15%, s'han pujat el pressupost no sé quantes vegades i si això va en contra de les seves polítiques, ... però després, jo crec que en aquest darrer mes hem aprovat propostes seves en aquest parlament, gràcies a la correlació de forces i si les valoram passen dels 300 milions d'euros, en un

moment en què segurament també hauríem de posar més seny, fins i tot a l'hora de fer les propostes des de l'oposició.

Per tant, crec que efectivament és bo que tothom hi posi seny en aquest sentit. Jo li vull dir que quan vostè em diu, com se suposa si vostè vol fer del BOIB una lectura ben interessant, jo en faig una altra, però cadascú és cadascú. Però el que li vull dir és que en relació amb allò que vostè se referia de la Conselleria de Salut i la Conselleria d'Educació són interins que han de passar a fixos i que en aquests moments sent interins tenen uns costos molts més grans per a la comunitat autònoma que sense ser-ho. Per tant, no ho entenc molt bé i a més, tenen uns drets. Per tant, jo crec que no hauríem de treure les coses de lloc.

Li puc assegurar que jo no he participat a cap reunió allà on cap, almanco el president de les Illes Balears, se posàs d'acord amb ningú, per pujar o no pujar impostos o per presentar-nos al Consell de Política Fiscal i Financera, duent els mateixos impostos. I no ho he fet perquè jo crec en l'estat de les autonomies i com que crec en l'estat de les autonomies, crec que cada comunitat autònoma ha de defensar el seu posicionament, cosa que, Sr. Fiol, està bé que vostè em tregui l'exemple de les comunitats autònomes socialistes, però jo li puc assegurar que no he anat a cap reunió ni a una darrerament allà on érem tots els presidents de comunitats autònomes, allà on efectivament, les comunitats autònomes que no són del PP, cada una proposa la postura com a comunitat autònoma, i les comunitats autònomes del Partit Popular en tenen un que parla per tots. Per tant, aquesta és la idea d'estat de les autonomies que tenen les comunitats autònomes del Partit Popular. Aquest és l'exemple...

(Remor de veus)

No, no, miri, fa 15 dies, fa 10 dies era al Senat i va sortir el conseller de Presidència de Madrid dient que, sobre el tema del Tribunal Constitucional i l'Estatut de Catalunya, cada comunitat autònoma socialista tenia una idea diferent, explicava una idea diferent. En canvi, el Partit Popular tots tenien exactament la mateixa idea uniforme i hi anaven com a presidents de comunitats autònomes. I li puc assegurar que no totes les situacions són exactament iguals. Per això li vull dir que no ens tracti als altres com si anàssim darrera segons qui, el president de la comunitat autònoma és el president de la comunitat autònoma i el primer deure que té el president de la comunitat autònoma, sigui qui sigui qui governa a Madrid i sigui qui sigui el que faci decrets o lleis, és defensar els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. I això és el que procura fer el president de les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

Jo puc entendre que vostè faci una valoració de si feim esforços o no feim esforços. Jo només li vull repetir una cosa; avui el president de la comunitat autònoma ha vingut aquí i ha dit que posava damunt la taula un pla de 103 milions d'euros de retallada del pressupost de la comunitat autònoma després que el pressupost actual de la comunitat autònoma hagués baixat 220 milions d'euros. Si això no és un esforç, Sr. Fiol, si això no és un esforç molt important, jo ja no sé què és fer un esforç molt important.

Però a més durant aquesta legislatura hem baixat quatre conselleries, i abans de baixar aqueixes dues darreres conselleries i els alts càrrecs i les actuacions que duren a terme a totes les distintes conselleries, nosaltres ja teníem una estructura més petita que la que tenien vostès, també vull que ho sàpiga, més petita.

(Intervenció inaudible)

Sí, sí. Només fa..., la setmana passada, la setmana passada, comparada la nostra estructura amb la seva, més petita; vostès tenien 13 conselleries, nosaltres 12. Sí, sí, sí; no, però és que és així, és així. Ja s'hi poden posar flocs, és així, és així, no hi ha cap dubte ni un. Per tant alerta, alerta a fer sermons en què demanen que rebaixem.

I efectivament això ens ho hauríem d'aplicar tots. Qualcú ho ha dit, s'hauria d'aplicar allà on es governa, s'hauria d'aplicar, efectivament. Vostè diu que jo lideri per tot; bé, idò a mi em bastaria que el Partit Popular lideràs tot el Partit Popular i digués al Sr. Delgado que també ha de baixar. Per tant aquest és el tema.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

Per la resta, ... per la resta ...

(Més remor de veus)

Per la resta, Sr. Fiol, jo li dic una cosa, és a dir, que efectivament jo no sé..., segurament hi haurà coses que s'hauran d'aprovar per llei i hi haurà coses que s'hauran d'aprovar de molt diferents maneres, però la primera obligació que té el president de la comunitat autònoma, atesa la correlació de forces, és proposar aquí, en el Parlament, allò que creu que és important per a la comunitat autònoma. Si s'ha d'aprovar per llei o s'ha d'aprovar d'una altra manera, intentaré tenir tots els suports necessaris per poder-ho aprovar. Qui no ho vulgui aprovar no ho aprovarà i per tant hauré de cercar nous camins, però la meva primera obligació és posar damunt la taula aquí, en benefici dels ciutadans i les ciutadanes, allò que crec que en aquests moments és més important per a aquesta comunitat autònoma, i això és el que he fet. Esper que vostès efectivament, així com han fet en alguns temes i jo ho reconec, també en aquesta qüestió ens puguem asseure i puguem arribar a acords.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies..., gràcies, Sr. President.

Declaració institucional sobre l'atac israelià contra una flota d'ajuda a Gaza.

Senyores diputades, senyors diputats, ha arribat a la Mesa una declaració institucional amb acord de tots els grups i en farem lectura. Per tant, Sr. Secretari...

EL SR. SECRETARI PRIMER:

“Declaració institucional sobre l'atac israelià contra una flota d'ajuda a Gaza.

En la matinada d'ahir, dilluns 31 de maig, va tenir lloc un brutal atac de l'exèrcit israelià contra un comboi de sis vaixells que portaven ajuda humanitària a Gaza. La flota havia sortit una setmana abans des de Xipre i tenia l'objectiu de trencar el bloqueig a la franja de Gaza i portar-hi ajuda humanitària de primera necessitat, com roba, medecines i menjar.

Com a resultat de l'atac han mort més de 10 persones, totes membres de la flota d'ajuda, i s'han produït més de 30 ferits.

Aquest atac contra persones que pretenien fer arribar material de primera necessitat als palestins i reptar de manera pacífica la política israeliana, constitueix una brutal agressió als drets humans. Com a agressió militar contra civils desarmats en aigües internacionals, és una flagrant violació del dret humanitari internacional i de les normatives aplicables a alta mar.

El Parlament de les Illes Balears condemna de la manera més enèrgica aquest atac portat a terme per l'exèrcit israelià contra els vaixells de la flota d'ajuda humanitària a Gaza.

Parlament de les Illes Balears, primer de juny de 2010.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Secretari.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS